λόγον· ὑπερφυῶς τεκοῦσα ὑμνούμενος:

ᾠδὴ γ΄: Σὺ εἶ τὸ στερέωμα· τῶν προστρεχόντων:-

Λίθοις οὐ προστεθήκαμεν· θεολατρεῖν χειρῶν ἔργοις· Ἰουλι-
ανὸς τῷ φρένας βλάπτοντι· ἡγεμόνι ἐφθέγγετο:-

Ἀφρόνων οἱ λέγοντες ῥήμασιν· ὁμολογοῦμεν θ(εὸ)ν ἔφη Ἰουλιανός· ἕνα ἐν Τρι-
άδι· ἀμερίστως ὑμνούμενον:-

Ἵστασο πρὸ βήματος· τυραννικοῦ χριστομάρτυς· Ἰουλιαν-
ὸς ἱερὸς τῷ ζώντων· καὶ νεκρῶν παριστάμενος:-

Λόγον ἡμῖν ἐκ σοῦ ἑνωθέντα· ταῖς ἱκεσίαις σου πάναγνε· τὰς προσ-
βολὰς· ἀποκρουομένη· τῶν δεινῶν περιστάσεων:-

καθ(ισμα) ἦχ(ος) α΄: πρ(ὸς) Τὸν τάφον σου σ(ωτ)ὴρ:-

Ὑδάτων τῶν ἱγμονῶν· τὸ μακάριον τέλος· δεξάμενος σοφέ·
τὸν πολύμορφον ὄφιν· ἐν τούτοις δυνάμει πνίξας· καὶ τ-
νίκην ἀπειληφας· ὁ θῦμα πόθῳ σου· τὴν δὲ ἱεράν σου μνήμ-
ην ἑορτάζοντες· ὑπὲρ ἡμῶν πρέσβευε ἀεί· χ(ριστ)ὸν ἱκετεύομεν

ᾠδὴ δ΄: Εἰσακήκοα κ(ύρι)ε· τῆς οἰκονομίας σου τὸ μυστήριον:-

Ἤφθης δουλείας μάστιξι· Ἰουλιανὸς· τὸ σῶμα προσδεθεὶς στύλῳ·
ἀνδρείως ἐστήκεις τῶν πόνων δέ· τοῦ χ(ριστο)ῦ τὸν πόθον ἐφύλατ-

Ὁ υἱοῦ ὑπερτίμιε· Ἰουλιανέ· χλαῖναν ἐφιέμενος· τοῖς
τοῖς ἀξιοκτάτοις τὴν βασιλικὴν· ὡς χ(ριστο)ῦ θεράπων καταλέλοιπας

Ἠδικημένος ἐδείχθης· πολλάκις σαρκὸς· ἤρθης καὶ πανολ-
βίως· ἀλλὰ πόθος ἀήττητος· τῶν χ(ριστο)ῦ παθημάτων ἐπήρεαζε

Ὑπερβὰς ὡς ἀκέραιος· τοῖς ἐκ βάσεως γνώμην σου· πάσα
καρτερότητι· σὺ τοῦ θ(εο)ῦ τῇ χάριτι· προσκυνήσας μάρτυρος τοῦ ἐπι-
γνώμενος:- Τὸν θ(εὸ)ν ὃν ἐκύησας· ἄρας τε μαρτύριον τοῦτον
ἱκέτευσον· τοῖς οἰκέταις σου δωρήσασθαι· τῶν πλημμ-
ελημάτων· τὴν συγχώρησιν:- ᾠδὴ ε΄: Ὀρθρίζοντες βοῶμέν σοι

Ἡγούμενος ἐν πᾶσι πανεύφημε· τὸν δὲ ὄντα τὴν πρὸ
τοῦ βήματος· παρανομοῦντα κρινόμενος

Νομίμως ἠγωνίσω καὶ τετέλεσαι· τῷ δεσπότῃ· ὡς ἀρνίον
ἄκακον· χερσὶν ἀνόμων μακάριε :—
Ὁ χρόνος σοι κωξιανοῦ πλοῦτον δὲ λογισάμενος· τῆς σῆς μαρτυρίας
ἔνδοξε· Χριστὸν ἡμᾶς ὑπέρτερον :—
Παρθένον μετὰ τὸν τόκον ὑμνοῦμέν σε θ(εοτό)κε· σὺ γὰρ τὸν θ(εὸ)ν λόγον·
σαρκὶ τῷ κόσμῳ ἐκύησας :—

ᾨδ(ὴ) ϛ΄. Χιτῶνά μοι παράσχου φωτεινόν :

Ἰκρίῳ προσπηγνύμενος ποτέ· ὁ κλεινὸς περαιτέρω τοῦ
χοϊκοῦ σου λύτρου· ἀλλὰ τῷ δόξης θησαυρῷ ἐναπομένεται :—
Ξεσμηταῖς τῆς πολυπλάνης ταῖς αἰσχραῖς· θεηγόρε ὡς ἀπό
παθείας λατρείας· τὸ μαρτύριον τοῦ Χ(ριστο)ῦ ἐκκεκόλαπται :
Ἁμαρτημάτων παθῶν πάντοτε ἡμῶν· καὶ πταισμάτων
ἄφεσιν· αἴτησαι ἔνδοξε· ἀθλητὰ τοῦ Χ(ριστο)ῦ τοῖς ἀνυμνοῦσί σε·
Προσάγομεν τὴν δέησιν ἡμῶν· τῷ υἱῷ σου ἄχραντε· σὺ γὰρ
τὸ καύχημα· καὶ τοῦ γένους ἡμῶν· ἡ ἀντίληψις :—

ᾨδ(ὴ) ζ΄. Παῖδες Ἑβραίων ἐν καμίνῳ :—

Ἡφονικὰ ὡς ἐκσπασθεῖσα ζεῖ· ἢ ἀοίδιμος καὶ ἔνδοξος σου μέλη
μέν· κραυγάζω τάχυ· τοῖς ψάλλουσιν ἀπαύστως· ὁ θ(εὸ)ς εὐλ(ογητὸς) εἶ :
Ἄρρητος δόξα περιαστράπτει· τοῖς προσανέχουσιν τὴν σὴν συμ-
πληρουμένοις· κραυγάζω τάχυ· τοῖς ψάλλουσιν ἀπαύστως·
Ῥήσει τυράννου ἀπειθήσας· οὐκ ἔλαθ(ες) ὁ θ(εὸ)ς εὐλ(ογητὸς) εἶ. ὁ θ(εὸ)ς :
Θρασυσάρκου ἡμεῖς ἀπεστάλη· ἀλλὰ μόνον θ(εὸ)ν· τὸν ζῶν-
τα ἀνεκήρυξας· ἀμωμητὸς εἶ· ὁ θ(εὸ)ς εἰς τοὺς αἰῶνας :—
Τύφον κατέβαλες τυράννου· βεβαιώσας δ' ὑμνούμενον ἀ-
φροσύνην· καὶ τὴν δόξαν Χ(ριστο)ῦ ἐκήρυξας κραυγάζων· ὁ θ(εὸ)ς εὐλ(ογητὸς) εἶ :
Λύσον τῆς ἀρᾶς τὴν κατάραν· τὴν παναρχαίαν καὶ τῷ
κόσμῳ παρθένε· ἀρχὰς πηγὴν· ἀγαλλιάσεως τοῖς μακαρίζουσιν·
ἀνυμνούμενος πάναγνε· ὁ κύρ(ιος) :— ᾨδ(ὴ) η΄. Μουσικῶν ὀργάνων συμφ(ωνούντων)
Ὑπερβολῇ σφαλλόμενος ἀλάστωρ· καὶ μάστιξι σέβεσθαι ἐκέλευε τὸ·

© Biblioteca Nacional de España

ωρος τὴν πλάνην Ἰουλιανέ · αὐτὸς [illegible] κόσμος · τὸν Κ(ύριο)ν ὑμνεῖ. κ(αὶ)

Ῥώμῃ μάλα ὁ στερρὸς ὡς ἀπερίλεκτος · μαστιζόμενος [illegible] τῶν τυράν(νων)

τὰ πρόσωπα ἤλεγξας Ἰουλιανέ · κραυγάζων ὑμνοφάλεως · τὸν Κ(ύριο)ν ὑμνεῖ(τε)

Ἀρετῆς [illegible] ἐμμέτρου [illegible] · ἀσεβείας θριαμβεύσας [illegible]

θεὶς · εὐπόλεστε [illegible] Χ(ριστ)ὸς · ὁ μεγαλομάρτυς · τὸν Κ(ύριο)ν

οὐρανοῦ [illegible] λήψῃ · [illegible] τοὺς [illegible]

ἀνιστὰς · τοὺς [illegible] τὸ θ(εο)ῦ · ἐκ [illegible] ἀμέλπων · τὸν Κ(ύριο)ν

Ὡς τοὺς [illegible] · καὶ [illegible] μάρτυς μεγάλας [illegible] μακαρία · καὶ

[illegible] τὸ κοσμικὸν [illegible] ἀξίως ἀνυμνοῦμεν · τὸ χαῖρε σοι [illegible]

μεν · [illegible] τοῦ υἱοῦ πατρὸς · ᾨδὴ θ' · Τὴν ἁγνὴν μόνην ἐν γυναιξὶ

[illegible] · τὴν [illegible] θεότητα · δεξαμένην ἐν τῇ γαστρὶ ἀφλέκτως

Ὑπὸ [illegible] ὁμολογίας · [illegible] · αἱματω-

[illegible] πολλαῖς · μέγας [illegible] ἀνδρείως · Χ(ριστ)ὸν μεγα-

Φ [illegible] δράκοντος · [illegible] ἀνυμνεῖ

χαλκοῦ · [illegible] · κενεὰς [illegible]

νος [illegible] μεγαλύνομεν ·

Ὡς καλῶς [illegible] τοῖς ὑπὲρ τοῦ [illegible] τοῦ ·

Ὡς ὡραῖος [illegible] · [illegible] μακάρι(ε)

Ὁ μάρτυς [illegible] καὶ [illegible] βοῶμεν

ἐν ὄρεσι · [illegible] · [illegible] θεοτόκον [illegible]

[illegible] μεγαλύνομεν ·

Μηνὶ τῷ αὐτῷ κβ': Τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος Εὐσεβίου ἐπισκόπου Σαμοσάτων

Στιχηρὰ ἦχος πλ. δ'. Τί ὑμᾶς καλέσωμεν ἅγιοι :-

Τί σε ὀνομάσωμεν ἔνδοξε · ἱεράρχην ἀληθῆ · καὶ ἱερομάρτυ-

ρα τίμιον · ὀρθοδόξων πρόμαχον · καὶ ἐκκλησίας ὀφθαλμὸν

φωστῆρα · νοητὸν [illegible] · μάρτυρα [illegible]

κληρικὸς [illegible] · [illegible] ἀληθείας ὑπέρμαχον [illegible]

[illegible] τοῦ [illegible] · τοὺς [illegible] ψυχὰς ἡμῶν

Τί σε ἱεράρχα προσφθέγξωμαι · [illegible] τῆς ἐκ(κλησίας)

ῥάτων· ᾨδὴ ϛ'. Τὴν δέησιν ἐκχεῶ πρὸς κύριον:
Ἐκήρυξας ὅσιε ὁσίως τὸν λόγον· καὶ σὺν ἀνάρχῳ πατρὶ τὸν υἱὸν ὡραι·
τῆς κακοδελφίας· τοῦ Ἀρείου μανίας· ἐχάραξας τὸ ματαιον
συμφρόνημα· ὅσιε τοὺς μονάχους· ἀρρήτως καὶ στερρῶν
ῥαντίσματι τῶν δακρύων σου αἱμάτων· περιτεθεὶς χρῖσμα·
πορφυρίδι ὡς ἐκ τῶν βαθέων χρώσας· ἱερατικὴν· προσεδρί-
ευσας μάκαρ· μεθ' εὐφροσύνης εἰς θεῖαν βασιλείαν· παρι-
στάμενος τῷ βασιλεῖ· τῶν αἰώνων πάμμακαρ ὅσιε·
Νοητῶς οἱ τοῦ θεοῦ χοροὶ προφῆται· μυστήριον σου τὸ ἀπορ-
ρον ὡς μαθὼν· τοῦτο σαφῶς· προεδήλωσαν κόρη· ἀλλὰ καὶ ἡμεῖς
σου καὶ τῶν προρρήσεων· τὸν λόγον γὰρ τὸν τοῦ πατρὸς·
ὑπὲρ λόγον ὁμολογοῦμεν σωματωθέντας· ᾨδὴ ζ'. Παῖδες ἑβραίων ἐν καμίνῳ:
Μύροις σοῦ χαρίζου ἱεράρχα· καὶ ἐν τοῖς τοῖς ἐκ κοιμήσεως πάθη·
καὶ ἡμῶν τῶν πιστῶν· ὁ μέγας προστάτης φύλαξ. ἀλλ' εἰκε·
Μάρτυς εἰ τοῦ Χριστοῦ ἱεράρχα· τῶν ἐνταῦθα ἐγκληρώσεως·
καὶ τῶν θρόνων· παρίστασαι τοῦ κυρίου· ἀλλ' εἰκε. ὁ λ(όγος)·
Ὁ θρόνος ἀντεῖλας κηρύττων· τὸν ἐκλάμψαντα τῷ πρὸ ἑωσ-
φόρου· Ἰησοῦν τὸν Χριστόν· φωστὴρ τῆς ἐκκλησίας· ἀλλ' εἰκε. ὁ λ(όγος)·
Νόμου τῆς φύσεως παρθένε· τὸν συμφύεις ἀμεῖψαι ἄπα-
ραδόξως· καὶ φθάσασα τὰς κλείδας· ἐβόησας παρθένε· ἀρ-
χημένος παρθένε· ὁ καρπὸς τῆς σῆς κοιλίας·
ᾨδὴ η'. Οἱ θεωρήσαντες παῖδες ἐν καμίνῳ:
Σὺ ἱεράρχα σὺ καὶ μάρτυς ὁ σοφώτατος· ὡς ἱεράρχης καὶ μάρ-
τυς· ἱεροκήρυξ ὅσιε· ἀνυμνεῖ τὸν ἱερ. ἅπαντας τοῦ κυρίου·
Ἐνιαθεὶς συνεδρεύεις διὰ τὸ πάθος· καὶ καθαρτηρίῳ τῶν λόγων
τῶν ἱερῶν ἀρετῶν· τῆς αἱρέσεως θῆρας· παρὰ μάκαρ
βεβαρημένος τῇ μέθῃ τῆς ἀπάτης· ὑπερυψοῦτε
τοὺς αἱρετίζοντας μάτην· καὶ ἀδελφῶν ἄρχοντα ὅσιε· εὐ-
λογεῖτε, κράζοντες· τὰ ἔργα τοῦ κυρίου·

© Biblioteca Nacional de España

Ὡς ἀνωτέραν τῶν ἄνω θρόνων ἀσωμάτων · ἁγίαν τε κεσ λόγον · τὸν
ἀπορρήτως σαρκωθέντα · τὴν [illegible] · ὑμνοῦντα
[illegible] ᾨδὴ θ΄ Κυρίως Θεοτόκον σε ὁμολογοῦμεν :~

Ἰδεῖν κατηξιώθης · ὅπερ τὰ μακρόθεν · τὴν ἱερὰν σου τυχαθλ-
[illegible] · καὶ προσαναστρεφομένην · χαίρουσα ἐκεῖνα

Ὡραίως ἀπεφάνθης · ταῖς θεηγορίαις · καὶ ἁγία [illegible] σαῖς
ταῖς ἐργασίαις δὲ σεμνὲ · καὶ ταῖς [illegible] τοῖς μόνοις τῶν ἀθλητῶν
μακαρ λαμπρότησιν :~

Στησώμεθα χορείαν · ἐν ἀγαλλιάσει · τὸν ἱερὸν ἀφ' ἡμῶν
[illegible] · τῆς ἀσεβείας τῷ κάλλει · ἀγλαϊζόμενον ·
Φιλάγαθε παρθένε · τὴν κεκακωμένην · ταῖς ἁμαρτίαις ψυχήν
μου ἀγάθυνον · ἡ τὸν ὑπεράγαθον λόγον · σαρκικῶς τεκοῦσα :~

Μη(νὶ) τῷ αὐ(τῷ) κγ΄ · Τῆς ἁγίας μάρ(τυρος) Ἀγριππίνης · Στιχ(ηρά) ἦχ(ος) πλ. δ΄ [illegible]

Ῥωμαίοις [illegible] · ὥσπερ λειμὼν ῥοδόβολος εὔοσμος · ἀ-
γειτόνων [illegible] πολυάθλε · [illegible] τὴν διάνοιαν · καταβολ-
λων · [illegible] · καὶ τὸ [illegible] τῶν παθῶν ·
[illegible] χάριτι πάντοτε · μαρτύρων ἀγαλλίασ-
μα · τῆς ἐκκλησίας ἑδραίωμα · τῶν παρθένων τὸ καύ-
χημα · τῶν θαυμάτων τὸ πέλαγος :~

Ἐφερον [illegible] · [illegible] καὶ πάλαι προσεδέξατο · τοῦ
[illegible] φέροντος · τὸ σῶμα [illegible] · καὶ
μακρὰν πελάγη · μάρτυς Ἀγριππίνα · θαυματουργεῖ
ας φοβερὰς · ἐπιτελοῦσα τῇ θείᾳ χάριτι · κατὰ πά-
σας ἐν τόποις δὲ · ὑπὸ θεοῦ κομισθὲν · κεκινηκότα [illegible]
[illegible] · [illegible] εὐφημεῖ :~

Ὁ μὲν [illegible] πολύτιμον · ἡ ἐκκλησία σε δίδωσι · ἐν τηρ-
μενα ἀθλήσασαν · Χριστοῦ [illegible] · ἐν [illegible] · ἀμειμ-
[illegible] μάρτυς · καὶ τῶν δαιμόνων πονηρὰν · πληθὺν [illegible]
[illegible] · ἀξιομακαρίζομεν · Καὶ τὴν [illegible]

μερον· ἑορταζομένα ἄθλησιν· ἀριστότιμα πολύαθλε·
Ὁ κανὼν φέρων ἀκροστιχίδα· Τὴν χριστοῦ νύμφην ἀγριππίνην αἰ-
νέσω· θεοφά(νους)· ἦχος δ'· ᾨδὴ α'· Ἀνοίξω τὸ στόμα μου· καὶ πληρωθήσεται·
Τῷ φέγγει τῆς χάριτος· τῆς ἀστραπτούσης σοι ἄνωθεν· τὸν ζό-
φον ἀπέλασον· τῆς ἀγνωσίας μου· καὶ παράσχου μοι· εὐ-
χαῖς σου ἀριστότιμα· χάριν ἀνυμνῆσαι σου· μάρτυς τὰ ἔ-
Ἡλίου φαιδρότερον· ὡς ἀληθῶς ἐξανέτει ⁘ παθλα·
λας· ἐν τῷ στερεώματι· τῆς ἐκκλησίας Χριστοῦ· καὶ καταυγά-
σας· ἀκτῖσι τῶν ἀγώνων· μάρτυς καὶ θαυμάτων σου·
κόσμου τὰ πέρατα·
Νυμφίον ἀθάνατον· τὸν ζωοδότην ποθήσασα· ὡς ἡμῖν ἀρ-
τὴν ἄθλησιν· τοῦτο προσήνεγκας· καὶ ἀντέλαβες· αὐ-
τοῦ τὴν βασιλείαν· καὶ στέφανον ἄφθαρτον· μάρτυς ἀοίδιμε·
Χειρὶ τοῦ δεσπότου σου· κυβερνωμένη διέπλευσας· τὴν ἄ-
γριον θάλασσαν· τῆς ἀσεβείας σεμνή· καὶ προσορμί-
σας· λιμένι ἀριστότιμα· τῆς ἀνωλέθρου προστήτος· διὰ
Φωσφόρος ἀνέτειλεν· ἐν ταῖς καρδί(αις) ⁘ περάσασα·
αἷς ὑπερεύφημε· τῶν πιστῶς εἰς τιμῶντων σε· τὴν θεομή-
τορα· καὶ διαυγάσει ἡμέρας σελασφόρος· Χριστὸς ὁ ἐκ μήτρας
σου· λάμψας θεόνυμφε· ᾨδὴ γ'· Τόξον δυνατῶν ἠσθένησε·
Ῥαβδοῖς· τυπτομένη ἔχαιρες· τοὺς τόπους τῆς ἀσε-
βείας σοφὴ θριαμβεύουσα· καὶ μορφώσασα τῆς σῆς ἀθλήσεως· ἀγα-
πητικῶς χωρήσει πόθῳ·
Ἵνα· τῶν ἀχράντων τύχῃς νυμφώνων· μάρτυς ἀγλαϊσθῇς ὁ κύ-
ριος Χριστὸς προσεκδέδωκε· διὰ τοῦτο τῆς ἀφθαρσίας· τὴν
στολὴν Χριστὸς σοι δέδωκεν·
Στόμα· τὸ λαλοῦν παράνομα· τὸ ὀργιζόμενον ταύτης κα-
τὰ σοῦ Χριστοῦ μάρτυρος· ἐνεφράγη τὰ μεγαλεῖα· τοῦ σοῦ προ-
κηρύττοντος σου· Τείρας· βασάνοις τὸ σῶμα σου·

© Biblioteca Nacional de España

ὅτι ἠσπάσω καὶ ὡς ἀπόστολος μεμαρτύρηται· τετιμημένη πρὸς τὸν δεσπότην· τὴν διάνοιαν ἐχούσης σου.

Ῥήσεις· ἀστείως ἀποπληροῦνται· ἡ τοῦ Ἠσαΐου· ἡ παρθένος γὰρ τέτοκεν· σαρκωθέντα τὸν βιοδότην· καὶ σωτῆρα τῶν τιμώντων ἡμᾶς.

κα' ἦχ(ος) δ'· πρ(ὸς)· Τάχυ προκατάλαβε

Οἱ λίθοις θρησκεύοντες· ἀποπλανήσει πολλῇ· μαρμαρίνους λίθους τε· ὁμολογοῦσα Χριστόν· τὴν πέτραν τὴν ἄσειστον· ὅθεν τελειωθεῖσα· παραδόξων θαυμάτων· ἔνδοξε ἀρίστη πηγὴν· βρύεις παρὰ τάφον ἀγλαήν· φωτίζουσα καὶ ῥύουσα τὰς ψυχάς· τῶν εὐφημούντων σε.

ᾠδ(ὴ) η'· Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ·

Ὁ τὸ θέλημα τῶν τούτων· φοβουμένων ποιούμενος· ἀγγέλων μάρτυς λήψεσθαι δόξης καὶ τρέμοντας τὴν ἀλγοῦσαν πᾶσαν· τὴν ἀσέβειαν· τοῦ δεσπότου τῆς ἀγάπης Χριστοῦ τοῦ νυμφίου σου.

Νεκρωθεῖσα τῇ ἀγάπῃ· τοῦ νεκρώσαντος ἅπαξ τὴν ἰσχὺν θανάτου· χάριν ἀναλυθεῖσα ἀξίως· τοὺς ἐκ παθῶν νεκρωθέντας· θεραπεύουσα· ἀριστογνώμων μάρτυς Χριστοῦ· ἀκαλλωπίστως.

Ὑπερμαχοῦσα τῇ ἀγάπῃ· τοῦ νυμφίου σου ἅπαντα· τῆς σαρκὸς τὸν πόνον· ἔφερες καρτερῶς ἐν τῷ τέμνεσθαι· τὰς ἀληθεῖς ἡδονὰς ποθοῦσα· οὐχ ὁρῶσα εἰ μὴ· τῆς ἀργίας σου Χριστέ τῶν παθῶν ἡ βάστασις.

Μακαρία ἐξ εὐγενείας· τῆς τριάδος τῷ ἔρωτι· ἐναθλήσασα ὡς ὄντως ἀριστοτίμη τε σώφρονος· ἰσότητι ἀνδρείαν δόξει πᾶσα· ὅπως ἔδειξεν· ἀδρανεῖ τὴν εἰδώλων ἰσχὺν· κραταιώσασα.

Ἡ βασίλειος παρθένος· ἣν οἰκεῖ σε ηὐδόκησεν· ὡς ἀνθοῖκον· λόγος τοῦ πατρὸς κατοικῆσαι· οὐ διέφθαρε ἀφθαρτίας ἐκ ὠδίνησεν· καὶ γὰρ τέτοκεν Ἐμμανουήλ· τὸν θε

ἀμήν. ᾨδὴ ε΄. Σὺ Κ(ύρι)έ μου φῶς εἰς τὸν κόσμον ἐλήλυθ(ας).

Φῶς τὸ ἄδυτον τὸ σόν· ἐνσκηνῶσαν σκηνώμασι· ἔδειξεν ὡς τοῖς ὁρῶσι· ἐν μυστικῇ ὡς ἡμέρᾳ· πολλὰς θαυματουργῶν πε[illegible]

Ἡ ἄσπιλος ἀμνάς· τοῦ ποιμένος ÷ μάρτυσι· τοῖς ἴχνεσιν· κατ[illegible] ἱερεῖον· ὥσπερ ἀμνὸς μόνον τού-του· ἐνθέως προσενήνεκται.

Νοῦν ἔχουσα σαφῶς· προφητείας ἀναπλέον(?)· τὰ μέλλοντα ὡς παρόντα· ἡ ὁσία [illegible]· προλέγειν καὶ

Ὦ μὴν τοῦ Θ(εο)ῦ· τῆς [illegible] μου τὴν καλῶς ÷ τὴν [illegible]· θεραπεύουσα νόσον ἣ τεκοῦσα· τὸν παρ᾽ ἀγαθοῦ λόγον· τὸν πάντας ἀναλαβόντα. ᾨδὴ ς΄. Θύσω σοι μ(ετὰ) φω(νῆς).

Ἀστραπαῖς ἐκ τῆς ὁρώμενος τὸ θεῖον σώματός σου· ἡ ὡς κελεύα θε-όφρον· ἀριστεῖα μαρτυρικῆς εἰς δόξαν μὲν· τῆς βοφό-δου· τοῦ δαιμόνων λυτροῦται δεινότητος.

Γενναίως καὶ τρισόλβιοι ἀθλοφόροι μάρτυρες· καὶ προσθανάτου φανοῦσαι· ἐν τῇ προσδοκίᾳ τοῦ μαρτυρίου· νεκροθέντος· βοηφόρον τὸ σῶμα κομίζουσιν.

Ῥομφαίᾳ· τοῦ ἐχθροῦ ἐπεισοῖεξῆν ἀθενήσεν· καὶ γὰρ ὡς πόλεις καθεῖλες· ἀθεμέλιωτος τοῦτου τὰ θράση· ἀριστείαν· τῷ μοχλῷ τῶν ἐνδόξων ἀγώνων σου.

Ἰᾶται· τῇ προστασίᾳ σου εἰς ἀκόρρους τοὺς κάμνοντάς σου· λεπροὶ καθαίρονται πάντες· δραστικὰ ἀλλὰ πᾶσαν δὲ νόσον· τῇ προσκλήσει· τοῦ θείου σου μαρτυρίου ὀνόματος.

Ῥήμασιν· τοῦ Γαβριὴλ· παρθένε παραμένη τε· νῦν ἐκ χαρμονικοῖς βοῶμεν· χαῖρε μακαρία μόνη εὐλογημένη· χαῖρε πυλὴ· δικαιοσύνης ἡλίου ἔχουσα.

ᾨδὴ ζ΄. Ὁ δροσίσας ἐν πυρὶ τοὺς Ἀβραμιαίους σου παῖδας.

Περιστερὰ ὡς ἀχειρῶν· ὅπλον τοῦ ἀροῦ φραττομένη· ἀφανίσοντος τοῖς ἐν νίκῃ· καὶ τελείως τῶν σῶν προσῆλθεσαν

[illegible]

© Biblioteca Nacional de España

τας· ἐξηφάνισας σοφῶς· τοὺς ἀπατεῶνας μιαιφονίας· τῆς

Πόλεως ἐξοδία χ(ριστο)ῦ· μάρτυς ἐπώνυμε· :~ τοὺς ἀνθέξοντας·
μας ἐπώνυμος· ἀπόνομον εὗρες θνῄσκοντα· καὶ ἀθάνατον λῆξιν
κραυγάζουσα· ὑπερύμνητε κ(ύρι)ε· ὁ θ(εὸ)ς ὁ τῶν π(ατέ)ρων εὐλογητὸς εἶ.

Ἱερουργῶν ὁ θαυμαστὸς· καὶ θαυματουργῶν ὡς ἐκλάμπων·
σοῦ τὰ θαυμάσια ὁρῶν· ἀρεταῖς θ(εὸ)ν ἐμεγάλυνεν· καὶ μι
θούμενος ἔψαλλεν· ὁ θ(εὸ)ς ὁ τῶν π(ατέ)ρων εὐλογητὸς εἶ.

Ἠ ἐναγῶς μεμηνυμένη λογισμῷ· σοῦ τῶν ὀφθαλμῶν παθημάτων·
σοῦ τὰ θαυμάσια ὁρῶν· γυναῖκας οἱ δοῦλοι ἠθανάτου τῆς
ἀσθενείας κραυγάζουσα· ὁ θ(εὸ)ς ὁ τῶν π(ατέ)ρων εὐλογητὸς εἶ.

Καταφορήσασα θ(εο)ῦ· μεθ' ὕμνεις μητρὸς τοῦ κοινοῦ ... · καὶ ἀγαλ
λιώμενοι ... τὸν τροπαιοῦχον κόσμου ἀναίμα
... ὁμολογοῦντες κραυγάζομεν· ὁ θ(εὸ)ς ὁ τῶν π(ατέ)ρων.

ᾨδ(ὴ) η´: Παῖδας εὐαγεῖς ἐν τῇ καμίνῳ·

Ἡ μυστικὴ ... καθορᾶται· τοῖς φέρουσι μάρτυς σου τὸ λεί
ψανον· τὸ πῶς ἀπηλάθη· ἀπεσειόμενος· δαιμόνι
... παρὰ τῶν ... σφοδρῶς ἐλαύνεται· ἰᾶσθαι ...
μας· τοῖς ὑπερυψοῦσιν· χ(ριστὸ)ν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἡ μεθ' ἰοῦ ἀθάνατον ποθοῦσα· ὁ ... τῶν μαρτύρων τούτου
ἔδραμες· τούτου τὰ παθήματα· μάρτυς καὶ τὸν θά
νατον· ἐκ ... ὑμνεῖν ... καὶ ἀναμέλπουσα· τὸν κ(ύριο)ν ...

Ἀνεπαισθ... τὸν χρόνον τὴν ... ἐλαιοφανὲς ... τὸν
αἱμάτων ... μάρτυς τὴν λαμπάδα σου· ἐνδόξως τ...
λυθεὶς· εἰς τὸν νυμφῶνα ... τῆς ... χ(ριστο)ῦ·

Ἰδεῖν τὴν ... τοὺς ... τὸν κ(ύριο)ν ὑμνεῖτε
τοὺς ναοὺς ... ἐπὶ ... ἀ
... ἐπιχορηγεῖν ... πρὸς τοῦ
τὸν ἐφθασας· τὸν κ(ύριο)ν ὑμνεῖτε ...

Ἡ ... τὸ ... τοῦτο κ(ύριο)ς ...

μεγηριον· ἀλλ' αὐτὸς τὸ φλέγεσθαι· μιμούμενος παραινέσω
με· καὶ γὰρ τὸ πῦρ ἐκκύνησας· τοῦ Χριστοῦ θεὸς ἐστὼς· καὶ ἄφλε-
κτος διέμεινας κόρη· ὅθεν σε ἐν ὕμνοις μέλπω· εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας:

ᾨδὴ θ΄: Λίθος ἀχειρότμητος ὄρους· ἐκ ἀλατομεύτου σου πάρθενε·

Νάσει τοῦ τὰ πάντα ποιοῦντος· τοῦ μαρτυρίου πρὸς
τὸ πέρας· ἠγάθουν καὶ προσκαλοῦσαν· ὁ μοῦ καὶ Παῦλη·
προθυμίως ἀπευδοκοῦσαν· ὡς ἀληθῶς κατάλληλον· εὐ-
ρὸν τοῦ πόθου τὸ σῆμα περάσμα:

Ἐν βασάνοις τοῖς θαλαμίοις· κατασκηνώσασα παρθένε· καὶ
τῶν ἀθλητῶν ταῖς ἀγκάλαις· καταπνοοῦσα· καὶ ἀπολαύ-
ουσα· τῆς τοῦ θύλαμου προστασίας· τοὺς σὲ ὑμνοῦντας

Στέφανος δὲ ἐπέθη χαρίτων· τὴν κόρην περιφρουρήσου-
φῆσου ἀριστοποιήν· ὡς τελείως ἐσώσε· τὸν δρόμον· καὶ τη-
ρήσασης· τὴν πίστιν ἀδουλον· καὶ τοῦ δικαίου τὰ ἅματα·
περιχαρῶς σε ὑπεδέξατο:

Ὡς παρισταμένη τῷ δεσπότῃ· ἐν παρρησίᾳ καὶ δόξῃ τῇ·
μαρτυρικῇ ἀριστοποιῶν ἀθλητῶν· τοῖς ἀπαύστως ὁμοίως
αἰτοῦσα· ἁμαρτιῶν τὴν λύτρωσιν· τοῖς σε ὑμνοῦσι καὶ

Ἡ τὸν τοῦ σταυροῦ τὸ δεδραγμένον· Χαῖρε παρθένε·
μήτηρ παρθένος οὖσα καὶ σὺ ἀγκάλαις· φέρουσα παρθένε Μαρία·
χεῖρας μὴ ἐγγίσας· τοῦ πολέμου ἥτορος· ὁ πᾶς τὴν σὴν σῴζομεν
ἀναφθὴν μὴ μέλλων ἐπιστεύω:

Μηνὶ τῷ αὐτῷ κδ΄· εἰς τὸ γενέθλιον τοῦ Προδρόμου· Στιχηρὰ

Θεοῦ λόγου μέλλοντος· ἐκ παρθένου τίκτεσθαι· ἄγγε-
λος ἐκ στείρας ἐπὶ κόσμον προέρχεται· ὁ μέγας
ἐν γεννητοῖς γυναικῶν· καὶ προφητῶν περιωπότερος·

© Biblioteca Nacional de España

ἔδειξαν θεῖον ὄργανα τοῦ παραδόξου εἶναι τὴν ἀπαρχήν· παρὰ ἡλικίαν τοῦ γονίμου· καὶ ἄνευ σπορᾶς συλλήψεως· ὁποῖον θαυμάσιον· εἰς σωτηρίαν ἡμῶν τῶν δοξαζόντων σε:

Ἦχ(ος) δ'

Λύει τοῦ Ζαχαρίου τὴν σιωπήν· γέννησις θεῖος Ἰωάννης· καὶ γὰρ οὐ δέ ἔπρεπεν· τὸν πατέρα σιωπᾶν· προελθούσης τῆς φωνῆς· ἀλλ' ὥσπερ ἀπιστηθεῖσαν πρώην· τὴν γλῶσσαν ἐπέδησεν· οὕτως φανερωθεῖσαν· δεῖ με τῷ πατρὶ τὴν ἐλευθερίαν· ᾧ· καὶ εὐηγγελίσθη· καὶ ἐγεννήθη φωνὴ τοῦ λόγου· καὶ φωτὸς πρόδρομος· πρεσβεύων ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν:

Ἦχ(ος) δ'

Προφήτης καὶ πρόδρομος ἐκ γαστρός· ἀνεδείχθης τοῦ Χριστοῦ· Ἰωάννη· σκιρτῶν καὶ ἀγαλλόμενος· ἐν τῇ νηδύϊ τῆς μητρός· ὁρῶν τὴν βασιλίδα· ἐλθοῦσαν πρὸς τὴν δούλην· φέρουσαν τὸν ἄχρονον· καὶ ἐκ πατρὸς ἀμήτορα· πρὸς σὲ τὸν ἐκ τῆς στείρας· καὶ τοῦ πρεσβύτου· κατ' ἐπαγγελίαν ἀναβλαστήσαντα· ᾧ ἱκέτευε· ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν:

Ἦχ(ος) δ'

Ἰωάννη πανεύφημε· καὶ οἰκουμενικὲ ἀπόστολε· τοῦ τοῦ γαμικοῦ ἀγγελίου· καὶ τῆς στείρας τὸ βλάστημα· καὶ τῆς ἐρήμου· τὸ καλλίφυτον θρέμμα· καὶ γῆς τε φίλε τοῦ

…νιμερίου χειρὸς τοῦ· αὐτὸν ἱκέτευε· ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν:

Ἡ Ἐλισάβετ συνείληψεν· τὸν πρόδρομον τῆς χάριτος· ἡ δὲ παρθένος· τὸν Κύριον τῆς δόξης· ἠσπάσαντο ἀλλήλαις αἱ μητέρες· καὶ τὸ βρέφος ἐσκίρτησεν· ἔνδοθεν γὰρ ὁ δοῦλος· αἰνεῖ τὸν δεσπότην· θαυμάσασα ἡ μήτηρ τοῦ προδρόμου· ἤρξατο βοᾶν· πόθεν μοι τοῦτο· ἵνα ἡ μήτηρ τοῦ Κυρίου μου ἔλθῃ πρός με· ἵνα σώσῃ λαὸν· ἀπεγνωσμένον· ὁ ἔχων τὸ μέγα ἔλεος· Ἕτερα στ(ιχηρά)· ἰδ(ιόμελα)· ἦχ(ος) α'·

Στάλξατε τὰ ὄρη γλυκασμόν· καὶ οἱ βουνοὶ ὡς ἀρνία σκιρτήσατε· ὅτι ἐτέχθη ἐκ τῆς Ἐλισάβετ· ὁ μέλλων ἐφ' ἡμᾶς αὐλίζεσθαι· ὁ τοῦ Κ(υρίο)υ πρόδρομος· ὁ λύσας ἐν τῷ τίκτεσθαι· τοῦ πρ(εσβύ)τ(ου) τὴν ἀφωνίαν· δι' ὃ καὶ ἡμεῖς ὑμνοῦμεν αὐτῷ· ἱκετεύοντα τοῦ Χ(ριστο)ῦ, πρέσβευε· τοῦ σωθῆναι τὰς ψυ(χὰς ἡμῶν)·

Κήρυξ ἀγνὸς τοῦ ἀμνοῦ· τοῦ Θ(εο)ῦ καὶ λόγου· χαῖρε ἡμῖν· Ἰωάννη προφῆτα καὶ πρόδρομε· προφῆτα ἀγγέλων· ... καὶ προλέγεις τοῖς πέρασιν· ἴδε ὁ ἀμνὸς τοῦ Θ(εο)ῦ· ὁ αἴρων τοῦ κόσμου τὴν ἁμαρτίαν· καὶ παρέχων τοῖς πᾶσι· τὸ μέγα ἔλεος·

Ἤλυθεν ἡ φωνὴ· τῆς χάριτος τοῦ λόγου· ὁ τοῦ ἡλίου κῆρυξ· γεννηθεὶς σήμερον· ἐκ στείρας τῆς ἀφώνου ἐξ ὧν Ἠλίας· Ἰωάννης ὁ πρόδρομος Ἠσαΐᾳ ἀλλ... ἦλθεν ἀπαρτίσαι· τὴν ὁδὸν ἡμῖν τῆς σωτηρίας· ὅθεν καὶ σκιρτήσας προσεκύνησεν ἐν τῇ μήτρᾳ ... τὸν ἀμνὸν τὸν αἴροντα· τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου· καὶ παρέχοντα ἡμῖν τὸ μέγα ἔλε(ος)· Εἰς ... ἦχ(ος) πλ(άγιος) α'·

Πρέπει τοῖς ἀσωμάτοις ὑμνεῖν ἐν ᾠδαῖς· πρέπει τοῖς ...

© Biblioteca Nacional de España

τῶν ἀσωμάτων ὑπέρτιμος τῆς· οὗτος ὁ χαρᾷ ἐκήρυξε· τὴν ἀπ᾽ ἀρ-
χὴν τῆς ἡμῶν σωτηρίας· ὁ σκιρτῶν ἐν κοιλίᾳ· καὶ βοῶν
ἐν ἐρήμῳ μετανοεῖτε· τοῦ βασιλέως ὁ στρατιώτης·
ὁ πρόδρομος τῆς Χριστοῦ· ὁ τὸν ἀμνὸν προμηνύων· ὡς
τὸν σωτῆρα πρεσβεύων· ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν:~

Ἐξηγερ ἦχ(ος) δ': Προφῆτα καὶ πρόδρομε τῆς παρουσίας Χ(ριστο)ῦ:~

Ὁ κανὼν, ποίημα Ἰω(άννου) μοναχ(οῦ): ἦχ(ος) δ': ᾠδὴ α': Τριστάτας κραταιοὺς ὁ τεχθεὶς:~

Ὡς ὄρθρος ἀναφαίνης· τοῦ ἡλίου προτρέχων· ἀκτῖσιν τῆς θεί-
ας λάμψας· κηρύττεις ἐμφανῶς· τῆς σαρκουμένου τὸ κήρυγμα· ὦ
φῶς τοῖς ἐν σκότει κοιμένοις· ἀναλάμπων τοῖς πέρασι· φωτισ-
μὸν ἀσεβείας καὶ χάριτος·~

Προφήτης ἀληθὴς· [illegible] τοῦ ἁγίου κληθεὶς· προπορεύ-
σας Χ(ριστο)ῦ· ὡς ἄδεις τῷ [illegible] Ἰωάννη πάνσεμνε· ὁ υἱὸς Ζαχαρί-
ου ἀναφερόμενος· τὴν ὁδὸν ἑτοιμάσαι τοῦ κτίσαντος:~

Ῥήματα τῶν Γαβριὴλ· Ζαχαρίας ἀκούσας· ἀπολέσας φωνὴν καὶ
ἔδειχθη ἀπειθῶν· καὶ σιγὴν κατακρίνεται· λύει ταύτην τῆς
ἀφωνίας· ἡ φωνὴ γὰρ γεννᾶται· Ἰωάννης τοῦ λόγου ὁ πρό-
δρομος:~

Ἡ πόλις τοῦ Θ(εο)ῦ· τοῦ παμβασιλέως· θεοδό[κος]· ὁ δρόμος
χρυσορρόας· κειμήλιον ὁ θεῖον· θ(εοτό)κε πανάμωμε· φρουρή-
σον ὅσην κληρουχίαν· τὴν ἐμὴ ἀφιερωσάμενος· καὶ γεραίρου-
σαν ἀεὶ τὸν τόκον σου:~ ᾠδὴ γ': Οὐκ ἔστιν σοφία· καὶ δύ-

Ἀβραὰμ τὸ πρότερον· ἐκ παρθένου τελεῖται ἡ γέννησις· ἄλλ᾽ ὡς ἐκ
τοῦ προσφιλοῦς· ἐκ γηραλέας καὶ στείρας μητρός· εἰκὸς τῷ
προτρέχειν γάρ· θαύματι τοῦ θαύματος:~

Τίκτει καὶ στεῖρα· τὴν παρθένον μητρὶ ἀναβλέπει· ὁ βασιλεὺς
ἀπευθύνων· τῷ τῆς ταύτης τόκῳ ὁ λέλυται· δεσμὰ στείρωσις
φύσεως· θείῳ βουλήματι:~

Ῥυσσή

Ἀπειρογάμως ἡ θ(εὸ)ν σαρκωθέντα κυήσασα· τῶν παθῶ(ν)
ταῖς προσβολαῖς· σῶσόν με πεπτωκότα με χεῖρον· οὐ γὰρ ἔ
χω ἄχραντε· πλὴν σοῦ βοήθειαν:– κα΄. ἦχ(ος) κατεπλάγη ἰωσὴφ:–
Θαῦμα ὁρῶ θεῖον φρικτόν· βοᾷ πατὴρ τοῦ ἰ(ωάννου)· ὁ ἔνδον τοῦ
ναοῦ· ὁ Ζαχαρίας τοῦ θ(εο)ῦ· ἱερουργῶν τὸ θυμιαματισμὸν ἐπε
τέλει· ἄγγελον πρὸς αὐτόν· φωνὴν τοῦ ἤκουσεν· γέννησιν
υἱοῦ· παρελθὼν διὰ τὴν σήν· πολλοὶ δὲ χαρήσονται παιδί
ου· τοῦ τικτομένου τὴν ἔλευσιν· αὐτὸς γὰρ ὄντως καθο
δηγήσει· τὸν λαὸν τοῦ κ(υρίο)υ:– ᾠδὴ δ΄:: ὁ καθήμενος ἐν δό(ξῃ):– ::
Μυστήριον ἀπόρρητον· προσδράμωμεν πρὶν· τῆς ἐκβεβηκότος
μιᾶς· τῆς θεομήτορος τῆς φύσεως· τῆς ἀρρωστίας ἡ
λύσις· προμηνύουσα· τὴν διόρθωσιν ταύτης χ(ριστο)ῦ:–
Πόρρωθεν ὁ Ἠσαΐας· τὸν υἱὸν προεφήτευ(σε) τὴν θέωσιν:– ::
σου· σαρκωθησομένου· ἄγγελον προτὸν τὸν ἰσάγγελον·
ἰδοὺ ἀποστέλλω· πρὸ προσώπου σου· προκηρύττον
τὸ δόξα χ(ριστ)ὲ τῇ δυνάμει σου:– ::
Ὑπηρετήσαι ὡς δοῦλος· τῷ δεσπότῃ ἀγγελικῷ· εἰς αὐτῶ(ν)
γέννησιν· τούτου καταγγεῖλαι τὴν ἔλευσιν· ὡς τῆς παρθ(ένου)
τὸν τόκον· προσπαρασκευάσηται· παράδοξος στειρώσασα
γραῖα· ἐκκυλαγήσασα:– ::
Ἡ θεία θέκος· ἣν οἰκεῖσαι ηὐδόκησεν· ὡς δεσπότης οἶκον· λόγος
τοῦ π(ατ)ρ(ὸ)ς ὁ ὑπέρθεος· οὐδὲ ἔφθαρει ἡ νηδύς· οὐκ ἐσύλησεν·
καὶ γὰρ ἐγείρει κενὲ ἡμα ανοῦ ἡ λ. τὸν θεανθρ(ωπ)ον:–
ᾠδὴ ε΄: Μηνὰνας τήκσομαι· προφητικῶς ἔφη ὁ θ(εὸ)ς· ἡ νῆ...
... ἡ νηδὺς... θήσομαι· τῶν πεσόντι προσλαβὼν ἐκ
τῆς παρθένου· καὶ προσφωνεῖ τὸ θανεῖν ἐστὶν· ζῶν ἡ ζωή· τῇ σε με(γαλύνω)
Πῆξαν βάσειλεν· παρακληθεὶ κηρυκοφόρους. θ(εο)τ(όκ)ε θεός σε ὡς:– ::
ὡς ἡ μακαρία τοῦ σωτῆρος· τοῦ π(ατ)ρ(ὸ)ς· τῆς παρθένου τὸν υἱὸν·
δικαιοσύνην· ὁ φῶς θέν διὰ τῆς· δι' ἐκ γαστρὸς παρθένου
...ματος:– ::

© Biblioteca Nacional de España

Ἐτεθ[illegible]κό(ς) · τὸ παναληθῆ · λύχνον εἰς φῶς τοῦ · πάντας φωτίζοντ(α)
μόνους ἐνδύοντα · τοὺς ἀχρειοῦντας αὐτόν · ὃς ἄγγελος ἰδὼν
ταῖς ἀσχήμονα ἀληθῶς · εὐλόγων · ἐκήρυξεν τούτοις :-

Γηθέσθω ἅπασα · κτίσις τῶν σῶν τόκων τεθεικώς · οὐ γὰρ θεῖον
γεῖος ἄγγελος πρόδρομε · καὶ ὁ ἔνθεος ἱερὸς τοῦ · ἀναδειχθῆς
τὸν ὁ ἐμοὶ τοῦ θ(εο)ῦ · προμηνύων ἥκειν :-

Ὁ [illegible] ὑπερένδοξε · ὁ ἐν ἀρχῇ · ὢν σὺν τῷ π(ατ)ρὶ · λόγος ἀΐδιος καὶ
ἀθάνατος · υἱὸς ὁ μονογενὴς · καὶ θνητὸς ἐσχάτων · τῆς παρ-
νου ἑαυτὸν · ἐξ ὅλου σαρκοῦται τῷ σῷ :-

ᾠδ(ὴ) ϛ΄ : Ἦλθον εἰς τὰ βάθη τῆς θαλάσσης ·

Θεολογικῶς [illegible] ὁ προφήτης · ἐν μήτρᾳ ἐσκίρτησεν · καὶ τὴν τοῦ
τῆς [illegible] · θεολογεῖς · σκοτεινῷ θεόμενος
ἐν θαλάμῳ φωτὸς τὸ ἀΐδιον :-

Ἀσήμαντος ὁ σοφώτατος · τὸν λυτρωτὴν τοῦ κόσμου ·
κατα[illegible] συμπνεύσει · τὴν τεχθεῖσαν · δια[illegible]
στείρωσιν · τοῦ [illegible] τῆς γεννήσεως :-

Ἀπὸ [illegible] ἐκ τοῦ θεοῦ τοῦ χωρίου · ἡ καθαρὰ [illegible] · ἀναδείχθη
κεται ὁ θεόμορφ(ος) · [illegible] · ὁ [illegible] τὰ [illegible] · ἀπ-
νίζειν [illegible] :- κον(τάκιον). ἦχ(ος) γ΄ ἡ παρθένος σήμερον :

ἦχ(ος) γ΄. Ἡ στεῖρα σήμερον · Χ(ριστο)ῦ τὸν πρόδρομον τίκτει · καὶ αὐτός ἐστι τὸ
πλήρωμα · ἁπάσης τῆς προφητείας · ὃν γὰρ οἱ προφῆται
προεκήρυξαν · οὗτος ἐν Ἰορδάνῃ χειροθετεῖ · ἀνεδείχθη
θείου λόγου · προφήτης κῆρυξ · ὁμοῦ καὶ πρόδρομος :-

ὁ οἶκος Ἐφημερεύων [illegible] · τὸν τοῦ κ(υρίο)υ πρόδρομον · οὗπερ τῶν
ἱερεῖ · [illegible] ἐκ μήτρας ἀμήτορου · ἄλλου
[illegible] · Χ(ριστο)ῦ [illegible] · χωρὰν [illegible] · ἀνόθευτον
ἀπόρου · τὸν Ἰωάννην · στεῖρα [illegible] · ἄνευ δὲ ἀνδρὸς
τοῦτον [illegible] · τὸν [illegible] · πρὸ [illegible]
θ(εο)ῦ · παρθένος ἔτεκεν [illegible] · ἀλλ' ὡς τοῦ ἐκ παρθένου · ἀνεδείχθη

ὁ ἑκατέρας :: προφήτης κῆρυξ, ὁμοῦ καὶ πρόδρομος :–

ᾠδὴ ζ΄: Νέοι τρεῖς ἐν Βαβυλῶνι· πρόσταγμα τυραννικὸν :

Ὑπὲρ Χριστοῦ τὸ περὶ μέσον κοτομημένην· ἀπὸ πασῶν τῶν ὑμνούντων· ἡ φύσις ὁ πρόδρομε· ἀλλ' ὀρθρουσίως σου μακαριστὸς φανείς· ὁ λογικὸς εἰκε. ὁ θ(εὸ)ς τῶν π(ατέ)ρων ἡμῶν :–

Νοσοῦσαν ἰάσατο τὴν φύσιν· ἀπ' ἀπάσης ἀκλεοῦς· ἑκατέρας σου γόνιμος· ἀλλ' ἰάσω πρόδρομε βλέπειν· ὁ θ(εὸ)ς εἰκε

Γαστρὸς ὑμνῶ σε πρόδρομε ἑκατέρας· ἡ λύσις γὰρ παναλύεται· τοῦ μόνου σωτῆρα ὄντος· ἡ χάρις Χριστοῦ μελῳδοῦσιν· ὁ θ(εὸ)ς εἰκε

ᾠδὴ η΄: Πυ τρωτα τοῦ παντὸς παντοδυνα

Νομοθετικοῖς καὶ θείοις ... ἐμφανῶς· ἰδοὺ θεοῦ δ' ἀθηνικὸς καὶ νῦν· ἐφάνη ὁ πρόδρομος· μελῳδεῖν ὡς μετὰ τῆς· πάντα τὰ ἔργα· ὁ λογικὸς ὑμνεῖ :–

Ἐρήμους γὰρ προστρέχων ὑπάρξειν· ὡς θεοφύτου υἱὸν δ' ἀσύναξεν· τὴν ἐκκλησίαν πρόδρομος· μελῳδικῶς ἡμεῖς

Θεοφόρος λαὸς ἔθνος ἅγιον· τὴν τρυφὴν ... τῆς· πάντα τὰ ἔργα χωρεῖς· ἐκ μητρὸς ἐν σαρκί· καὶ μελῳδεῖν τὸ ἐσώτατε· σωφροσύνης ὑμνοῦντες· πάντα τὰ ἔργα· ὁ θ(εὸ)ς ὑμνεῖ :–

Τὴν πάρνην καὶ παρρησίαν ὑμνήσωμεν· τὴν τὸν ἀμαρχ ... ον λόγον καὶ αἴτιον· ὑπερφυῶς κηρύξασαν· εἰς ἀμοιβὴν σωτηρίαν· πάντα τὰ ἔργα·

ᾠδὴ θ΄: Κρυπτὸν ἡ θεῖον ἄχραντον· ἐν σοὶ τελεῖται· ἐμφανὲς μυστήριον. παρθένε ἁγνή· καὶ πάρεσε· ἐκ σοῦ σεσωμάτωται.

Ἰδοὺ φωνὴ πρόδρομος· τὴν στεῖρα ὅλως καὶ ἔρημος ... ὡς καρδίας ... βλέψας· ὁδὸν Χ(ριστο)ῦ· νῦν δὲ ἑτοιμάσατε· ὅτι ἐν δόξῃ ἔρχεται· ... ἀρχῇ τε· μεγαλύνομεν :–

Ὡς ἄγγελον ... ἐμφανῶς ἐκήρυξας· τὸν λόγον πρόδρομε· ἀμνὸν θ(εο)ῦ· τὸν κόσμου τὸν αἴροντα· τὴν ἁμαρτίαν· τῆς ποίμνης σου· τοὺς ... λαοὺς ... :–

Μονάδα τρισαρίθμιον· καὶ ... βρουμένην ἀτρεπτον·

τοὶ δοξάσωμεν· θεουργικῶς· ἡμᾶς ἐκπαιδεύουσα· καὶ
φρικτὰ ὄργια· ἀΰλου φωτὸς πληροῦσα τὰς ψυχὰς ἡμῶν
Η πάντα τὰ μέλη βοῶσα· τῶν ποιημάτων· τῷ λαῷ σου
δώρησαι· [illegible]· τοῦ [illegible]· τὸ θεῖον
[illegible]· τῇ ἐκκλησίᾳ· ἡμᾶς ἐκ τῶν ἐθνῶν· μεγαλυνομ

ἐξαπ(οστειλάριον)· ἦχ(ος) [illegible]· Ἐπεσκέψατο ἡμᾶς:

Ἡ κεφαλὴ τοῦ Χ(ριστο)ῦ· ὁ κήρυξ καὶ πρόδρομος· διὰ μνήμης
[illegible]· τοῦ πρὸς τὴν [illegible]· καὶ τὸ μέρος τὴν αἵρεσιν·
διαλύουσα [illegible]· κηρύττων μετάνοιαν·

Στιχ(ηρὰ) εἰς αἴνους ἦχ(ος) πλ. [illegible]· Ὢ τοῦ παραδόξου θαύματος:

Ὢ τοῦ παραδόξου θαύματος· ἐν γεννητοῖς γυναικῶν· ὁ προ-
φήτης καὶ πρόδρομος· ἱερὰ ἀποδείκνυται· [illegible]
Χ(ριστο)ῦ τὴν φωνήν· καὶ τὴν κύησιν· λύει τὴν [illegible]· τοῦ [illegible]
[illegible]· καὶ Ζαχαρίου γλῶτταν· ὡς τῆς ἀφωνίας· [illegible]
χνίας κε· διὸ Χ(ριστ)ὲ· σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν· ὡς μόνος εὔ

Ὢ τοῦ παραδόξου θαύματος· ἐκ γήρως [illegible] πολυχρονί-
ας μήτρας· τοῦ λόγου πρόδρομος· [illegible]· ὁ σήμερον προ-
βληθεὶς [illegible]· τὴν δὲ [illegible]· [illegible]
[illegible]· διὰ τοῦ [illegible]· [illegible]· [illegible]
ἀφ' ἑαυτοῦ· ἐξ εὐσπλαγχνίας κε· διὸ Χ(ριστ)ὲ· σῶσον τὰς ψυχὰς
ἡμῶν· ὡς μόνος εὔσπλαγχνος·

Ὢ τοῦ παραδόξου θαύματος· ἐν γεννητοῖς γυναικῶν· προ-
φήτης [illegible] ὑπέρτερος· [illegible] ἱερασάμενος· διαλύει τοῦ
[illegible]· καὶ [illegible]· καὶ τοὺς κ-
[illegible]· [illegible]· [illegible]
[illegible]· διὸ Χ(ριστ)ὲ· σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν· ὡς μόνος φι[illegible]

δόξα [illegible] ἦχ(ος) πλ. [illegible]
Βλέπε τὴν ἔλευσιν [illegible]· πρὸς τὴν [illegible]
διαλαβομένην· [illegible]· προσ[illegible]· [illegible]

ἦχ(ος) πλ. [illegible]

του κυρίου ημών· ου μας τελειαν αξιου· και ωραι-
ωτην· συ τον νομοθέτην· και τον νομοθέτην· του
του λόγου· και των φωνών των κηρυξασών· την
βασιλείαν των ουρανών.

μη τω αυ(τω) κε΄. της αγίας οσιομ(άρτυρος) Φεβρωνίας. Στιχ(ηρά) ηχ(ος) πλ. δ΄. Κύρ(ιε) ἐκέκρ(αξα)

Κύριε σοι η Φεβρωνία η μάρτυς· ακολουθείν ως ακμάσασα ποθούσα· τον
σταυρόν αράμενη εκ πόθου· τον πρόσκαιρον κατέλιπεν· και
καθαρούς τους κόπους· τυχούσα απανόλβιος χορεύουσα σύν τοις
αγίοις των αθλοφόρων· στεφηφόρος νυμφώνι αγάλλεται.

Κύριε, ει και θήλυ ην εν τη φύσει· η Φεβρωνία η ένδοξος· δι' ευ-
νοίας ωσεί αθόρατω· τας βασάνους υπομένουσα· και κα-
τα των τας ορμάς· ανδρείως ετροπώσατο· και νυν ως
μάρτυς τροπαιοφόρος· τους στεφάνους εδέξατο.

Κύριε, η και εκ του κόσμου μεταβάσα· μαρτυρικώς η πανεύφημος·
αλλά της αφθαρσίας· μυστικώς περιεβάλετο· την
αληθινόν των ψυχών ημών νυμφίον και αθάνατον· ης ταις
πρεσβείαις ελέησον· σώσον ημάς ως φιλάνθρωπος.

Ἐξ ἧχ πρ· Η αμνάς σου Ιησού κράζει με(γάλη)· Ο καλ(ός) φθ(ερ)ακρόστιχ(ον)·
... μος εκ μέλπω προσφόρως Φεβρωνία· ... π ...
Θ(εοτοκίον)· Υπεραν... λευσας ως εις χαράν. κ(αι) τ(α) εξής.

Υπέρμαχε βοηθός της του Χριστού· παράσχου μοι χάριν· Φεβρωνί-
α φωτεινή· την σην αφ' ημών φωτοφόρον· χαρμο-
νικώς σε ... αφηγείν ...

Θέλξιν θανάτου δυσμενώς· λαμπρώς ... μάρτυς· Φεβρω-
νία σου την άθλησιν· εβράβευσε ... του μαρτυρίου· διό
και σε ... προσαχθείσα Χριστώ.

Νικήσασα ... την άρουραν μάρτυς· της

© Biblioteca Nacional de España

καρδίας σου τῇ λαμπρῷ μαρτυρίῳ ἐδρέψω τοὺς στεφάνους·
χαρμονικῶς τῷ θεῷ ἀναμέλπουσα·
Ὁ γὰρ μάτην πάντων δημιουργῶν· ἐκ σοῦ θεομῆτορ ἐσάρ
κωθη ἄνευ σπορᾶς· ποθήσασαν κόρη Φεβρωνίαν· μαρτυ
ρικῶς αὐτῷ προσάψαι· ᾠδὴ ϛ´· Σὺ εἶ τὸ στερέωμα·
Ἰσχύσασα τῷ πυρί· κατακαλεῖν ὁ φρίκην ἔνδοξε· τυραννικήν·
κακίας τελειώσας· Φεβρωνία τὸ ἄθεον·
Συνεκτερέωσας· τῇ κραταιᾷ χειρὶ δοθεῖσα τῷ· κρατερι
κῶς· ἀγωνιζομένην· Φεβρωνίαν τὴν ἔνδοξον·
Σῶμά σου τεμνόμενον· ὑπὲρ Χριστοῦ πάνσοφε· μαρτυ
ρικῶς· σοὶ τοῦ παραδείσου· ἐδωρήσατο ἀπόλαυσιν·
Ἐγέννησας θείαν· τὴν θεομήτορα πάναγνε· ἡ ἀκλινῶς·
μάρτυς Φεβρωνία· καὶ τυράννους κατῄσχυνεν·
κάθισμα ἦχος α´· Τὸν τάφον σου σωτὴρ·
Ποθήσασα Χριστοῦ· τὸν ὡραῖον ἐν κάλλει· ἀρνήσασα τὸ μάταιον·
προσμελετᾶς ὠδῖνας· διὰ τὸν ἀρχέκακον· παντελῶς
ἐπανατάσσασα· οὐ μὴ λυτρῶσαι· τῶν πολυπλόκων πα
γίδων· ὁ δηρήσαμεν· ταῖς σαῖς εὐχαῖς Φεβρωνία· προσ
θεῖαν μετάνοιαν· ᾠδὴ ζ´· Σύ μου Χριστέ· Κύριε σύ μου ἰσχύς·
Ὡμολόγησας· ὅλως οὐκ ἔστιν πανευφημεῖν· Φεβρωνία· σοῦ
γὰρ ἀμφοτέρωθεν· τῷ λυτρωτῇ· σου καὶ ἐραστῇ· τῶν
πόθων ἐπιθυμοῦσα· ἀρθῆναι ἐσπούδακας· ἀσκητικοῖς
πόνοις· καὶ μαρτυρικοῖς ἄθλοις· κοσμουμένη θεόφρον
Ἐκ παλαιῶν· μάρτυς ὀνύχων βασάνων ... παναλκεῖ
σας· τῆς ἀγάπης· τῶν ... τὴν ... ἐφθέγξω πᾶ
σι λογικοῖς· ... πόνοις ...
μας· περιφλογιζομένη· καὶ μελῶν ... Φε
βρωνία πάρμονον τὸ καύχημα·
Λόγοις θεοῦ· ἐντεθραμμένη θεόσοφε· τοῖς ποθοῦσι λο

© Biblioteca Nacional de España

57

γυντοὺς ἐίου· τὰς ἱεράς· καὶ λόγους ἱερούς· ἀγχειριζομένη· εὐ
θέως μάρτυς ἐξήπλωσας· καὶ τῆς διδασκαλίας· τοὺς
μισθοὺς ἐκομίσω· τῶν μαρτύρων τὴν δόξαν πλουτήσασα·—

Πύλη φωτὸς· σὺ ἀνεδείχθης παναμώμε· τοῖς ἐν σκότει·
φῶς τὸ ἀπερίγραπτον· περιγραφέντος σώματι Χριστοῦ· τῆς
δικαιοσύνης· τὸν ἥλιον κατασπάσασα· οὗ νῦν ταῖς φρυ
κτωρίαις· Φεβρωνία ῥωσθεῖσα· τῶν μαρτύρων
ὁσίως ἐκτήσατο·— ᾠδὴ ε΄· Ἵνα τί με ἀπώσω· ἀπὸ τοῦ προ

Ὡραιωθεῖσα πορφύραν· μάρτυς ἐξ αἱμάτων σου· ἐξυφαν
θεῖσα ἀρρήτως· δι' ἐνδύσεως σώματι· καὶ πάθους τὸν Χριστὸν ἀδια
ρρήκτως· προσκυνήματα τῶν ὄψεων· δικαστικῶν· ὦ Φεβρωνί
α· τοῦ Χριστοῦ μιμουμένη τὴν γύμνωσιν·—

Περιφρονοῦσα τῶν πόθων· μάρτυς τοὺς μνηστευομένους· τοῦ μο
νου τὴν τιμὴν· καὶ θελχθεῖσα τούτου· καλλοναῖς ἀ
κηράτοις ἀπετμήθης· τεμνομένη χεῖρας· καὶ τῶν
πληγῶν· τὰς ἀλγηδόνας· Φεβρωνία μάρτυς φέρουσα καὶ

Ῥοαῖς τῶν σῶν αἱμάτων· τῆς πολυθεΐας τὴν φλόγα
κατέσβεσας· οἱ δὲ σοὶ ὀδόντες ἐκριζούμενοι πᾶσαν
ἀνέσπασαν· τῶν εἰδώλων πλάνην· καὶ τῆς τρυφῆς·
σὺ Φεβρωνία· τὴν αἰώνιον τερπνὴν εἰργάσαντο·—

Οἱ σοὶ πόδες τμηθέντες· θείων μαρτυρίων τὴν τρίβον
διώδευσαν· καὶ πρὸς τὸν ταχθέντα· ἐκ παρθενῶνας
μετέθηκαν· ἐν ᾧ περιπατοῦντες· χαρμονικῶς· ἐν
παραδείσῳ· Φεβρωνία παρθένων ἀνευφημεῖ·—

ᾠδὴ ς΄· Τὴν δέησιν ἐκχεῶ πρὸς Κύριον·

Σεληνιοῦ τοὺς λατρεύοντας τὸ ἄθεον· καὶ θρασεῖα κατελύθη
ἀνομία τῆς τούτου· περιφανῶς τῷ ἀρρενοῖς· ἐκζητή
σασα τοῦ σώματός σου ἐν δόξῃ· καὶ στεφάνους τῆς σῆς
καρτερίας ὁ θεῖος λειτουργός·—

Φωστῆρα θεολαμπῆ σε ἔδειξεν· ἡ σοφὴ καὶ θεηγόρος Βρυαίνη·
ταῖς διδαχαῖς· ἐκλάμψασα κόρη· καὶ τῆς ἐλπίδος οὐδόλως
διήμαρτεν· παρέστησε σε τῷ Χ(ριστ)ῷ· Φεβρωνία ὡς νύμφην ἁγνήν·
Ὁ ἐμπύριος τοῦ Δεσπότου θάλαμος· ὁ λαμπρότατος ※ μόλωντον
τῆς παρθενίας ἀλείπτορι· φωτοειδῶς· ὥσπερ κρίνον ἀνθῆσαν·
τῆς ἀκαρπότου ἐν μέσῳ ἀκανθώδους χέρσου· ἡ πάναγνος καὶ ἀπειρόγαμος·
θεόσοφος παρθένος δόξασθαι· Κον(τάκιον) ἦχ(ος) πλ. δ΄. πρ(ὸς) Ἐπεφάνης σήμερον:
Τὴν ἐκ βρέφους ἅπαντα· καταλείπουσαν· Φεβρωνίαν ᾄσμασι
ἀνευφημήσωμεν πιστοί· τὸν γὰρ ἐχθρὸν κατεπάτησεν·
ὁ οἶκ(ος) καὶ διπλοῦν στέφος· τῆς νίκης ἐδέξατο· πρ(ὸς) Τῇ Γαλιλαίᾳ:
Τῶν ἀγώνων αὐτῶν τὴν καλλονήν· καὶ τῶν μαρτύρων κλέος· τὴν
ὄντως φερώνυμον· κληθεῖσαν Φεβρωνίαν· ἀνευφημήσω-
μεν πάντες· αὕτη γὰρ ἀνδρείως· τὰς παρατάξεις τοῦ ἐχθροῦ·
πατήσασα κατέβαλεν· τὸ πρότερον ἐν ἀσκήσει τὸ δεύτερον
μέσον τοῦ σταδίου· ἐναθλοῦσα καὶ κραυγάζουσα· πρὸς τοὺς τυ-
ράννους· μετὰ παρρησίας· ἐκ βρέφους τὸν Χ(ριστὸ)ν· ὃν ποθῶ
σω· καὶ ἕως τέλους δι' αὐτὸν· ἀπεῖπον (?) τὰ πάντα· ἵνα σὺν
αὐτῷ· οἰκήσω εἰς τοὺς αἰῶνας· διὸ καὶ στέφος· τῆς νίκης
ἐδέξατο· ᾨδὴ ζ΄· πρ(ὸς) Παῖδες Ἑβραίων ἐν καμίνῳ· κατε-
ρεῖθρα τῶν σῶν αἱμάτων· τοῖς προστρέχουσιν ἐν πίστει σου
τῷ τάφῳ· Φεβρωνία σεπτῶς· νυμφίῳ ἐκβοώσῃ· ὁ θ(εὸ)ς εἶ·
Ὢ τῆς καλλίστης σου καρτερίας· δραμοῦσα αἵματος θεόφρον ἁγνή·
τὴν δόξαν· βασιλείαν Θ(εο)ῦ· πανευφημιζομένη· ὁ θ(εὸ)ς εἶ· ὁ θ(εὸ)ς
Σὺ ἡ φέρουσα παρθένων συγχορεύουσα· θεόφρων Φεβρωνία·
τῆς παρθένου καὶ θεομήτορος κραυγάζουσα· ἀδιαλείπτως (?) πανάγνε· ὁ κ(ύριο)ς π(ατέρων)
ᾨδὴ η΄· Ἐπταπλασίως κάμινον· τῶν Χαλδ(αίων):
Φωτοφανῶς ἡ μνήμη σου· Φεβρωνία τελεῖται νῦν· ταῖς
φωτοειδέσιν ἀστραπαῖς περιαστράπτουσα· φῶς γὰρ ὁμιλή-
σας· καὶ φωτοφόρος γέγονας· τὸ φῶς τὸ ποιοῦν καὶ φωτοδό-
την ὑμνοῦσα· οἱ παῖδες ἀ(ναβοῶντες)·

Ἐθαυμάσθης πρότερον · ἐν ἀσκήσει πανευφήμως · καὶ μαρ-
τυρικῶς κατελαμπρύνθης ὕστερον · ὅθεν σοῦ γὰρ ἔδραμες
τοῦ ἐραστοῦ μεσάνης φαιδρῶς · οἷς δόγμασιν συνῆψας ἡ ἀπειρόγαμος ·
τιμηθεῖσα Φεβρωνία · ἀπειρότης δεσποτείας · ὡς μηδέσου
τῶν μυρίων · παντοδαπῶς ἀπολάβει ·

Βεβαρημένος παιδίσμασιν · Φεβρωνία πανεύφημε · καὶ
ταῖς τρικυμίαις τῶν παθῶν κυκλούμενος · προσφεύγω
τῇ σκέπῃ σου · τῶν ἀμφοτέρων λύσιν ζητῶν · ἀλλὰ σὺ θαυμα-
σία καὶ ἐκλεκτὴ τοῦ δεσπότου · ὡς οὖν τὰ μὴ παρίδῃς · ἀλλὰ
μεσιτεύσῃ πρεσβείαις · ἐξάρπασον θεόφρον · ἐκ μυροχόων τῶ

Ῥητορικῶν γλώσσαις · ἀνυμνῆσαι οὐ δυνατὸν · χορὸς θεοφό-
ρων · ὦ θεογεννήτορ μακαρία μῆτερ θεόνυμφε · σὺ γὰρ ἐγέννη-
σας · τὸν βασιλέα τῶν κορυφῶν · ἐκ παρθενικῆς ἀπειρογά-
μου νηδύος · ὃν ὑμνεῖ ἡ Φεβρωνία · μελῳδοῦσα κραυγάζει ·
λαὸς ἀπειράνδρου · ᾠδὴ δʹ · Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ οὐρανός, καὶ τ.

Ἡ θεία τοῦ δεσπότου περιστερά · περιγραφομένη λαμπρό-
τητι · παρθενικῇ · σῶμα λαμπρυνθεῖσα ἀσκητικῶς ·
κεχρυσωμένην πτέρυγα · ταῖς χρυσοειδέσι μαρμαρυγαῖς ·
τῆς ὁμολογίας · καὶ θείων σου αἱμάτων · τοῖς σεμνοῖς

Νοῒ προσομιλοῦσα γυμνῷ τῷ · τὰς κατὰ φαιδρὸν νυμ-
φῶνα · Φεβρωνία θεόφρον κατέλαβες · τῶν ὀρεκτῶν · ἔ-
σχατον καὶ τέλος μακαρισμοῦ · ἐπιτυχεῖν ἠξίωσαι · νυμ-
φευομένη λάμπουσα τῷ Χριστῷ · λαμπρῶς τῷ σῷ νυμφίῳ · ἀ-
φθάρτοις ἐν θαλάμοις · ἐν εὐφροσύνῃ διαμένουσα ·

Ἰάσεις ἀναβλύζεις ὥσπερ ποταμοὺς · ῥεῖθρα τοῖς ἐν πίστει
προσερχομένοις · σοῦ τῇ σορῷ · θήκῃ Φεβρωνία φωτοει-
δέσι · τῆς παρθενίας ἄγαλμα · ἄνθος τὸ τῆς φύσεως τὸ τερ-
πνόν · θυγατὴρ βασιλέως · ἡ ἔνδον κεκοσμημένη · τῆς θεί-
ας δόξης τὸ κράτος αἰώνια ·

© Biblioteca Nacional de España

πλ δ΄ Ὢ τοῦ παραδ +

Ἀνορθώσας [illegible] τοὺς [illegible]· τοὺς [illegible] λόγους μου
[illegible]· τὸν ἀνορθώσω· τοὺς [illegible] ἐρριμμένους [illegible]·
καὶ ἱερατεῖον [illegible]· [illegible] κλέος· ποθή
σασα [illegible]· [illegible]· ἀγαλλομένη
[illegible] +

ΚϚ΄ Τοῦ ὁσίου [illegible] Θεσσαλονίκης + Στιχηρὰ [illegible]

Περ[illegible] ἄριστα· [illegible] κρατείας [illegible] λαμπρυ
νομένου σάρκα· πρὸς τὸ [illegible]· τοὺς [illegible]
[illegible]· καὶ [illegible]· φῶς [illegible]· φωτί
ζων πάντας λόγοις καὶ [illegible]· τοὺς προστρέχοντας
[illegible]· ὁ [illegible]· καὶ
Κατα[illegible] κέλαδος· [illegible] μακαρίζομεν·
[illegible]· καλλιεργήσας [illegible]· τοὺς ἱερουργοὺς [illegible]
καὶ τὸ [illegible]· χρίσας [illegible]· ἐλαίῳ [illegible]
[illegible]· [illegible]· καὶ [illegible]· καὶ πρὸς [illegible]·
[illegible]· [illegible]· πάντοτε [illegible]·
[illegible] +

Θεῖος [illegible] ἄνθρακι· φλέξας [illegible]· ἀκατα
φλέκτους [illegible]· ἐν χερσὶν τοὺς ἄνθρακας· πρὸ προσώ
που θεοῦ [illegible]· τοῦ [illegible]· κατέχοντος· ἐκ [illegible]
[illegible]· τὴν [illegible]· ὅθεν [illegible]
[illegible]· πρὸς τὸν θεόν· [illegible]
[illegible]· [illegible] χάριτι + Ἐ [illegible] ἡ α΄. Τοῦ ὁσίου [illegible]

Ὁ κανὼν φέρων ἀκροστιχίδα· Ὑμνῶ μακάριον τὸν βίον θείοις λόγοις·
ᾠδὴ α΄ + ἦχος πλ α΄ + Ἵππον καὶ ἀναβάτην· εἰς θάλασσαν ἐρυ

Ὕμνοις τὸν φωτοφόρον· καὶ θείαν μνήμην σου· [illegible]
[illegible] μακαριώτατε· φωτὸς [illegible]
[illegible] καὶ ἡμέρας· [illegible] κληρονόμον· ἐν θείῳ [illegible] +

Μ[illegible] σώματος· τὴν [illegible]

© Biblioteca Nacional de España

κοῖσαν· ἐν τῇ καρδίᾳ ὡς ἔσχηκας· Χριστὸν τὸν νεκρώσαντα τὸν δόλι-
ολου· δι᾿ ἧς ἅμα μὲν καὶ ἀπολέσαντος τὸν ἄνθρωπον:

Ὁμοίοις τοῖς τοῦ δεσπότου· ἀπηκολούθησε· τὸν φάρον ἀρε-
σάμενον· ἀνελλιπὲς τοῖς ἴχνεσι· τοῖς τούτου βαδιζόμενος
καὶ καθεῖλες· ἔπαρσιν τοῦ ἀλάστορος ταπεινούμενος·

Ὤφθης ὡραϊζομένη· τῷ κάλλει τῶν ἀρετῶν· καὶ Χριστὸν τὸν ὡραῖ-
ον· παρθένε ἀπεκύησας· ὑπὸ τοὺς ὡραιώσαντα τοῖς ὡραί-
οις· κάλλεσι τῆς θεότητος ἁγνὴ παρθένε·

Ὠδὴ ϛ´· Ὁ πήξας· ἐπ᾿ οὐδενὸς τὴν γῆν τῷ προστάγματί σου·

Μαράνας· ἐγκρατείας κάλλος τοῦ σώματος· τὰς ἀκμὰς
ἔκτησαι· τοῦ θείου πνεύματος· καὶ τῆς ἀπαθείας φωταυγεῖς·
ἀποστράψας ἀκτῖνας· καὶ θαυμάτων τὰ χαρίσματα· πάτερ
τοῦ προφήτου συνώνυμε·

Ἀγγέλων· ἐξηκολούθησας τοῖς θείοις πανόλβιε· ὅλος ἡγιασθεὶς
ταῖς θείαις πράξεσιν· ὅθεν ἐνάμιλλα βίῳ μιμητικῶς· τοῖς πι-
στεῖ τὴν ὁμιλίαν· βίον τελοῦντα τοῦ πανηγύριν· πάτερ θεοφό-

Κοιμήσας· τὰς ἡδονὰς τοῦ σώ ÷ ρε πανόλβιε·
ματος ὅσιε· προσευχαῖς ἀγρυπνίαις· καὶ ἀγωνίσμασιν·
πάτερ ὑπερ ὑμεῖς ἐγρήγορον ἀληθῶς· ἀποδώσας ἐκοιμήθης ὁ ἅγιος
ἐκ πόνου κεῖσαι τῇ μερίδα· φύλακα οἱ πόθῳ τιμοῦντές σε·

Ἀγγέλων· τιμιωτέρα ὤφθης κυήσασα· τὸν αὐτοῖς παρ-
με δημιουργήσαντα· ὅθεν ἱκέτευε ὡς ἐλεήμονα· σῶσον τοὺς ὑμ-
νοῦν· καὶ τὴν καρδίαν φωταγωγοῦσαν· νέφει τῶν παθῶν
ἐκλυθόμενον·

Κάθισμα ἦχος πλ. δ´· πρὸς τὸ· Τὴν σοφίαν τοῦ

Ἐγκρατείᾳ τὰ πάθη τὰ τῆς σαρκός· τῇ ψυχῇ ὑποτάξας
πάτερ σοφέ· ὡράθης μακάριε· μετὰ σώματος ἄγγελος·
καλλείαν δὲ πήξας· ὡς ὄρνις ἀκέλαδος· ἐμφυτευθεὶς αὐτός·
τὸν νοῦν ἀνεπτέρωσας· ὁ θεὸς τῶν θαυμάτων· ἐνεργείας
πλουτήσας· μετὰ πλήθους πρόσκυν· οὐ ἐκεῖ περὶ φοιτῶν...

© Biblioteca Nacional de España

ᾨδ. δ΄. Τὴν θείαν ἐννοήσας σου κένωσιν· ⁓

σας· δι᾽ ἧς παρ᾽ ἀξίαν ἡμεῖς πορεύσει Χριστὲ τῶν ὅλων ⁓ ᾨδ. δ΄·
Ῥημάτων βορρευτῶν τοῦ πατρός· καθ᾽ ὕπνους ἀλλ᾽ ἁμαρ-
τοῦ καινοῦ θάλασσαν ἐλείπεις· καὶ τοῖς κρουνοῖς τῶν δακρύ-
ων· παθῶν ἀποξηράνας ταράγματα ⁓
Σ ὑμεστῶς καὶ χάριτος ἔμπλεως· πτωχὸς γενόμενος δι᾽ ἐμέ· ὑψί-
στιχίαν ἐβύθισας· τὸν ἀβέρκτην τῶν ὅλων· καὶ τούτου τῆς
ἐλλάμψεως ἔτυχες ⁓ Ὁ κόσμος σου τῆς καινῆς φύ-
σεως· περιφανὴς ἀναδειχθῆς· τῇ συνεργείᾳ τοῦ πατρός·
καὶ ὁ στάτης κακίας· ἀφ᾽ οὗ ἐλυτρώσω τοῖς με ⁓
Ὑμνούμενος πανύμνητε δέσποινα· τὸν ὑπερύμνητον υἱὸν
ἀνερμηνεύτως κυήσασα· καὶ τοὺς χοροὺς τῶν ἀγγέλων·
τῷ κάλλει ἀσυγκρίτως νικήσασα ⁓
ᾨδ. ε΄· Ὁ ἀναβαλλόμενος· φῶς ὡς ἱμάτιον ⁓
Τείνας σου τὰ ὄμματα· καὶ τὰ νοήματα· πρὸς τὸν ἐν
ξύλῳ ἀναρτηθέντα· φυτῷ ἐκαρτέρησας· καύσωνι μὲν
πυρ· καὶ νιφετοῖς πηγνύμενος ⁓
Ὅλος ἀστράπτων μορφῆς· ὡραθεὶς ὅσιε· τὸ πῦρ τὸ ἄυλον·
δι᾽ οὗ κατέχον· καὶ τὸν καταπλάσαντα· θείμασιν θεῶ
παμμάκαρ θαυμάσας ⁓
Νεῶν οὐκ εἶναι ἐν μνήμασι· οὐδὲ φαντάσμασι· τὸ θεῖον κάλλος
ὁρᾷς παμμάκαρ· πρόσωπον δὲ ὅσιε· πρὸς πρόσωπον
μᾶλλον· λύχνον τῶν δι᾽ ἐκβάσεων ⁓
Βότρυς ὡραιότατος· τῆς θείας ὅσιε· δ᾽ ἀμπέλου· ἐφα-
νης κλύβων· οἶνον κατανύξεως· τῆς ἐκ ... βεβηκότος· πα-
ρ... τὸν οἰκουμένου· καὶ τὰ ... θεοῦ παραφρονοῦσαν
Ἱλασμάτων· τῆς διανοίας· θεοκυήτορ· πρὸς τὸ θεῖον
βούλημα· τοῦ ἐκ σοῦ ἀρρήτως· ἡμῖν βαστάζοντος ⁓
ᾨδ. ϛ΄· Μαινομένην κλύδωνι· ψυχοφθόρον ⁓
Οἶκος θείου πατρός· ἐγνωρίσθης· ὅσιε δι᾽· ἐν μικρῷ οἴκῳ

© Biblioteca Nacional de España

κῶς ἐγκαλλωπιζόμενος· καὶ τὴν ἀσκητικήν· τῶν ἀρχιχόρων ἑλόμενος·

Ὁμοίως καθὼς ἔκλινας· τοῦ δεσπότου· ὑπὲρ τὴν ψυχήν· ἐ-
φάνης τοῦ ἀναπλάσεως ἀξιωθῆναι καὶ δεκτικὸς· τῶν χαρισμά-

Θαυμαστὸν μόνιμος σου· θεοφόρε· πάτερ ⁘ τῶν τοῦ προ-
σηλυτοῦ· καθωραϊζόμενος τοῖς πατράσι δεδόξασθη·
ὅθεν πιστῶς εὐφημοῦμέν σε·

Ἐξ ὄμβρων αἱμάτων σου, ἐξηράνθη· σὲ ἐξ ὑπερφυῶς· τῷ
δημιουργήσαντι· τὸν ναὸν θ(εο)ῦ· ὅθεν ἀξίως δοξάζομεν·

ᾠδὴ ζ'· Ὁ ὑπερυψούμενος· τῶν πατέρων κ(ύριο)ς:

Ἰσχυρὸς ἀκλόνητος· κλόνοις φυσικοῖς· ἀνδρείας δὲ καρτερίας σου
σύγχρονος τηρούμενος· καὶ μελῳδῶν ἀσιγήτως· ὁ θ(εὸ)ς ὁ τῶν·

Ὀλίγον στενὴ ἐφάνη· πρὸς τὴν ἀρετὴν ἀνεῖναι· ὁ λίαν τῇ καρδίᾳ
δοχεῖον τέλειον· τῶν θείων χαρισμάτων· θεοφόρε ἐδοξάσθης·

Ἰθύνας τὴν κίνησιν· πρὸς τὸ θεῖον θέλημα· ἐφθίνησας τὸ τῆς
φύσεως· τὴν ἄλογον ὁρμὴν· ἐν τῷ σῷ νεκρώσας· τὰ μέλη·

Ἐφάνης ἰσάγγελος· ὑπερχωρήσαντα ⁘ θεοφόρε·
ἄνθρακα καθαρτικὸν· τὸ πάλαι ἐκλάμπειν· ὁ ἀνάξια
τῇ πολλῇ· καὶ τοῖς ὑμνοῦσι πρόσεχε·

Λέλυται τὸ σκότος σου· ἀρετῇ ἀλλὰ γενόμενος· πάντων τῶν λογικῶν·
ἀξίως δοξάζομεν· σὺ καὶ χαριζόμενος· εἰς τοὺς αἰῶνας·

ᾠδὴ η'· Σοὶ τῷ παντουργῷ· ἐν τῇ καμίνῳ παῖδες·

Ὀρθρίσας νοητῶς· τοῖς ἐν τῷ σκότει ἀφθόνως· τοῦ κόσμου μακαρίζε-
σθαι ἐβόησας· τῶν ἀγαθῶν· τοῖς τοῦ θεοῦ ἐρχομένοις·

Γέρας ἀξίως καὶ στεφάνους καὶ τρόπαιον ⁘ καὶ πατὴρ ἀπ' οὐ-
ρανοῦ τῶν ὑμνούντων· ἐξ ἧς νῦν ψυχῶν πιστῶς· ὁ δεσπότης σου τούτων
τὴν γνῶσιν τῶν οὐρανῶν· περικλείουσα· εἰς τοὺς αἰῶνας·

Ὁ θεοφόρος· τῶν μοναζόντων ἀγγέλοις· δεδοξασμένος
προφήτης θεῖος· ἀληθῶς ἐδείχθης· τοῖς ἄλλοις πάντας
θεῖα ἐπιφανείᾳ· τοῦ πατρὸς τοῦ θείου·

© Biblioteca Nacional de España

Ἱερὸς ὥσπερ βωμὸς· ἱερούμενος ὅλος· ἡμερῶν τοῦ πάθους· ὁλοσχόνους
ὑπερένεγκας· ὅσιος ὡς καθυτάτῳ· ἐλπίσας τὸν κύριον· καὶ ζῆς
Ἐν τὴν καλλονὴν· τοῦ Ἰακὼβ ὡς πατέρα με· δὸς ἡμῖν εἰς τοὺς αἰῶνας·
ἠγάπησεν· ἣν ἐξελέξατο· πόθῳ ... ὁμολογουμένην· ἀμήν, ὁμολο-
γοῦμεν· καὶ ὑπὲρ αὐτοῦ εἰς πάντας :- ᾨδὴ θ´ : Ἠσαΐα χόρευε· ἡ παρθένος
Ἱερὰν πανήγυριν· συνελθόντες σήμερον πάντες οἱ· τελέσω-
μεν ἱερῶς· ἀπαντῆς πρὸς ἀσκήσει ἐκλάμψαντος· καὶ
αὐτὸν ὅλον τῷ Θεῷ· καθιερώσαντι· ἀξίαμον τελειότατος·
Ὥσπερ δένδρον τεθηλὼς· ἐφ᾽ ὑδάτων· ὅσιε ῥοαῖς· τῶν ἱερῶν νά-
ρτων· φέρων τοὺς καρπούς· φυτῶν δὲ πηξάμενος· ὡς ἄριστος·
ὑπερκάλλειαν· πρὸς τὸν ὅσιον· οὕτως φρένας ἐξέστησας·
Εὐπροφητικώτατα· θεωρήσας ὅσιε· τὴν ἔξοδον προ-
φανῶς· ταύτην τοῖς λαοῖς· ἠνίξω ἀπαγγελλόμενος· τὴν κατὰ
τῶν· ἰδὼν σοφέ· τοῦ κακῶς λαλοῦντος· σφοδροτάτην ἀγανά-
Ἡ ἀγαλλίασις· ἀγάζει σήμερον ἡμᾶς· τέλος· κτῆσιν
τας ταύτην πᾶσαν· ὅσιε· ἁρμοσαμένους· τὴν ἑαυτοῦ
ἀμείβων· καὶ μετακοιμηθεὶς· σὺν ἀγγέλοις τοῖς ἁγίοις ἀεὶ·
Φωτοφόρον πύλην σε· προεώρα· Ἰεζεκιήλ· δι᾽ ἧς διῆλθεν
τὸ φῶς· τὸ ἀληθινόν· Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν· ὃν ἐκτενῶς· αἴτησαι
ἀμήν· τοῖς μετὰ πόθου ... διασῴζεσθαι τὸν λαόν σου δεόμεθα :-
Μνήμη τῶν ἁγίων· τοῦ ὁσίου ... τοῦ ξένου : Στ. π. Πανευφη-
Πὲρ πανευφημεῖ· σαρκὸς· τὰς ὁρμὰς ἀσκήσεως· καταμα-
ράνας προτέμεσαι· ἐρημίαν ᾤκησας· ὡς Ἠλίας πάλαι·
τὸν νοῦν καθαιρόμενος· ἀπαύστοις πρὸς τὸ θεῖον· τοῖς
νάσιοι· καὶ νῦν ἱκέτευε· δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν·
Πὲρ θεόσοφε· σαρκὸς· ἀσκητικαῖς ἐρήμοις· ...
καὶ κατεσκήνωσας· ἐν μοναῖς ...
ἔνθα φῶς τὸ ἄδυτον· τὸ ξύλον τῆς ζωῆς ὅπου πέφυκε·
καὶ νῦν ἱκέτευε· δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν· τὸ μέγα ἔλεος·

© Biblioteca Nacional de España

Π[illegible]· μαρτύρων· φωστῆρες [illegible]· φωστῆρα [illegible]
[illegible]· λαμπτῆρες· τὴν ἄφθορον [illegible]· ἀπο-
λαύοντες [illegible]· καὶ [illegible]
[illegible]·

ᾠδὴ η'. [illegible] ὑμνῶ σε [illegible] πίστεως θείοις λόγοις· [illegible]
ᾠδὴ [illegible] ἄσωμεν [illegible] Χ(ριστ)ῷ τῷ Θ(ε)ῷ·

Υ [illegible]
[illegible]· τῶ
[illegible]·

Η [illegible]· κόσμου [illegible]
[illegible]
[illegible]·

Η [illegible]
[illegible]
Ω [illegible]·
[illegible] ἰατρὸς ἄριστος [illegible]
[illegible]·

Ε [illegible]
[illegible]
[illegible]·

ᾠδὴ θ'. Σ [illegible]·

Ε [illegible]
[illegible]
[illegible]·

Α [illegible]
[illegible]

Μ [illegible]·
[illegible]
[illegible]·

© Biblioteca Nacional de España

Τῆς ψυχῆς μου καὶ νοὸς · ὄμμα(?) ἀπέλασον · τὸ σκότος · καὶ δίδου ὡς ἐν
ἡμέρᾳ · εὐσχημόνως πολιτεύεσθαι · τὰ σεπτὰ(?) πράττοντας τὰ
προστάγματα :- Κα(νών) ἦχ(ος) α' : Τὸν τάφον σου Σ(ωτ)ὴρ :-

Ἐκτησάμενος τυχεῖν · ἐλεήμονα πάτερ · βίον ἀρκέσας πτωχοῖς ·
δαψιλῆ χορηγίᾳ · καὶ νῦν μεγαλεῖ ἐκήκας(?) · πρὸς τὰ ἄνω
βασίλεια · τῶν μακαρισμῶν σου · τὰς ἀντιδόσεις λαμβά-
νων · διὰ τοῦτό σε · ἐν εὐφροσύνῃ καρδίας · σὲ πάντες μα-
καρίζομεν :- ᾠδ(ὴ) δ' : Εἰσακήκοα Κ(ύρι)ε · τὴν ἀκοὴν τῆς σῆς :

Ὡς ἀστὴρ φαεινότατος · πάντων ἡμῶν · φωτίζεις τὰς
καρδίας · τῶν ὡς χρέος · μακαριζόντων σε :-

Ἡ[illegible]μενον ἐκ βλεφάρων σου · ἀποβαλὼν · ἠγρύπνησας καὶ
παύσας · ἡδονὰς τοῦ σώματος · κατεκοίμησας :-

Πεινομένοις ἐπήρκεσας · διὰ Χ(ριστό)ν · καὶ εἴληφας τὴν ἄνω · κλη-
ρουχίαν ὅσιε · ἀγαλλόμενος :-

Ἱερῶς ἐπολιτεύσω · ὡς [illegible] · παμμάκαρ θεοφόρε
καὶ τῶν αἰωνίων · τερπνῶν ἀνθ' ὧν ἔτυχες :-

Ἐπαναπαυόμενος ἐσθλοῖσιν · τὸ φωτεινὸν · παλάτιον τοῦ
λόγου · ἀφομοιούμενον ποθεῖ · καί σε μακαρίζομεν :-
ᾠδ(ὴ) ε' : Ὁ τοῦ φωτὸς χορηγὸς · καὶ τῶν αἰώνων ποιη(τής)

Τὸ καθαρώτατον φῶς · ἀναπαυσάμενον ἐν σοὶ ὅλον σε · φω-
τοειδῆ · ἀπετέλεσεν πάτερ · φωτίζοντα τοὺς πιστοὺς · ταῖς τῶν
ἀρετῶν σου · φαιδραῖς ὑπολάμψεσιν :-

Ἐν σοὶ μετάθεια(?) πολλή · τοῖς πενομένοις πλατυσμὸς ἐ-
γνώρισας(?) · καὶ ἰατρὸς · τοῖς ἐν ἀσθενείᾳ · ἀιεὶ(?) προφανὴς ·
τούτοις ἰατρεῖον · καθαίρων μυσήματα :-

Ὤφθης ναὸς καθαρὸς · τοῦ παναγίου καὶ θείου πν(εύματο)ς · τῆς τῶν
παθῶν · ἰλύος καθαρὰς · σεαυτὸν ὡς ἀληθῶς · πάτερ θεοφό(ρε)

Ἐπανυμνία(?) ἄρα(?) · τὴν καλλονὴν τοῦ [illegible] ῥε · διὸ ἀφομοιούμενος
Ἰακὼβ πιστέως · θείας φωνάς · ἀνυμνολογοῦμεν · κύριε(?)

© Biblioteca Nacional de España

σαν ἡμῖν· θ(εὸ)ν σαρκοφόρον· ὃν τρέμει τὰ σύμπαντα:~
ᾠδ(ὴ) ϛ´: Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων κυκλούμενος:~
Θησαυροὺς οὐρανίους ἐπλούτησας· ἀτρύγητον τὴν συμπάθειαν·
σαμένων ἀοίδιμε· καὶ διανοίγων πένησιν· σοῦ τὰ πολλὰ
χρήματα τελείῳ φρονήματι:~
Ἐδόμησας εἰς δόξαν θ(εο)ῦ ἡμῶν· οἶκον ἱερώτατον· ὑμνῳ προσπαρέ-
χοντες· πολυειδῶς καθαίρονται· νόσημα τῶν πιστοί
ἱερῶς σοῦ τὸν ναὸν τελέσας· καὶ ~ παμμακάριστε
μεθ' ὁσίων ὁσίως ἐσκήνωσας· ὑπὲρ ἡμῶν δεόμενος·
τῶν πόθῳ σε τιμώντων θεόσοφε:~
Ὡς ζηλωτὴς ἐχρημάτισας· τοῦ παμμάκαρος Ἠλιοῦ θ(εο)ῦ πα-
ναμώμητε· καὶ καθαρὸν τοῦ λόγου· καὶ παρὰ σοφῷ
τείνῃ θείᾳ χάριτι:~ ᾠδ(ὴ) ζ´: Εἰκόνος χρυσῆς· ἐν πε(δίῳ):~
Ἰσχὺν τοῦ Χ(ριστο)ῦ κραταιὰν ἐν πειρασμοῖς· ἔχων παμμάκαρ·
κλόνου δεινῶς· τὸν κλυδώνιον· ἀκαταπόντιστος διέσωζε· καὶ
προσηνέστατον ὅρμον· ἀναβλέπων κατήντησας·
Σοφίᾳ τῇ Χ(ριστο)ῦ· καὶ ἀγρυπνίᾳ ~ εὐλογητὸς εἶ ὁ θ(εὸ)ς ὁ τῶν π(ατέ)ρ(ων):
περικυκλούμενος· οἶκον ἔδειμας· μακάριε ἄσυλον· ὑμνῳ προσ-
ψάλλοντες πάντοτε· ἰάσεις κομίζονται πάντες· οἱ
κραυγάζοντες καὶ ψάλλοντες· εὐλογητὸς εἶ ὁ θ(εὸ)ς· ὁ τῶν π(ατέ)ρων ἡμῶν·
Λαμπτὴρ φαεινὸς· ἀρετῶν θείῳ φωτὶ· λελαμπρυσμένος·
σαμένων ὡράθης· καὶ κατηύγασας· τῆς οἰκουμένης τὰ
πέρατα· ὅθεν συνελθόντες εὐσεβῶς· ἀνυμνοῦμεν καὶ
Ὁ οἶκος ποτέ· προεδήλου τὴν σὴν ~ ψάλλομεν· εὐλογητὸς εἶ ὁ θ(εὸ)ς
τὴν· ἀνήγαγε πέρας σου· εἰς δόξαν εὑρὼν τὸν ὅσιον· δροσοῦντα
πάντας δροσοβολῶν· τοὺς κεκρατημένους τῇ δίψει·
τῆς ἁμαρτίας παραγενομένη τε· ἀγομένην τὴν θ(εο)ῦ ὁδηγοῦσα
ᾠδ(ὴ) η´: Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός· τῶν ἑβρ(αίων):~
Γλῶσσαν ἐκίνησας χαρμονικῶς· εἰς θ(εο)ῦ πέρσαμε τῶν· ἀμνοὺς

© Biblioteca Nacional de España

τα παθη· της σαρκος εγκρατεια· και εδουλωσω ως επιτυχων· ο
δουλος· Χριστου γνησιωτατος· ωφθης και της ανω· πολεως κλη
Ο καθαρωτατος σου νους· φρυκτωριαις θειαις ρονομος·
και ο αγλαιζομενος· φωτεινοτατος ωφθη· και δεικτικος
καθαρων· παμμακαρ· υπερ ηλιον λαμπων· ο λυσεις των μα
κεν· υμνωδοις θεοφορε:~
Ιερωτατη ψυχη και σου· την βοην παρακλεως· σαρκι αθλων πα
μμακαρ· προφανως εδοξασας θεικως· οπως του Θεου μετηλθον·
ιδου γαρ· μετα νυν το μνημοσυνον σου· το σον εισαει ως υμας· και η
Ε της σου παθων μου τοσουτον· νυν κεκλυσθαι και ο συνη
νιον υμων· αποσμηχομενη· και πολεμησουσαν παντας· τους α
φειδως την εμην· ψυχην· κορυβαντιωντας· ορμαις
μεις σαρκος· οπως πιστως υμνω σε:~
ωδη θ´· Τον εκ Θεου Θεον λογον· τον αρρητως σοφι:~
Ιδου νυν μνημην σου πατερ· ωσπερ ηλιος πασιν· ανατελλων φωτι
ζουσα φαιδρως· τους εν αυτη σε δοξαζοντας· ω θεραπον
τα θειον· Χριστου και κληρονομον της αυτου· βασιλειας και
παντων· οσιων συναριθμιον:~
Ως φωταγωγος σου ο βιος· ως μεγαλη η δοξα· ως ηλιος ο τα
φος σου σοφε· ενθα το τιμιον σωμα σου· κατακειμε
νον ρωσεις· πηγαζει τοις προσερχομενοις πιστως· και τη
ς νυν εξαιρουσιν· ως εν θεια ανεκαθεν:~
Ε ουτος περιδοξον πατερ· ιατρειον ο πονοις· εκ της σωτης
σ κοσμω εθαυμασας· μεν διαλειπεις δεομεθα· εν πολλη σου
πανθεια· ... καιομενος ημων· και κου
φιζων οδυνας· και πονους των τιμωντων υμων:~
Ηλιακας ως παραλαμπων· τοις τιμωσι σε πατερ· ακτι
νας φωταγωγους ημων· παντα της ψυχης αισθητηρια·
και λαμπροτητος θειας· μετοχους καταξιωσον ημας

ταῖς πρεσβείαις σου μάκαρ· γενέσθαι δυσωποῦμεν·
Φεῖσαι μου κ(ύρι)ε φεῖσαι· ὅταν μέλλεις με κρίναι· καὶ μὴ
κατακρίνῃς με εἰς τὸ πῦρ· μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξεις
με· δυσωπεῖ σε παρθένος· ἡ σε κυοφορήσασα Χ(ριστ)έ· ἀπο-
στόλων ὁ δῆμος· καὶ τῶν μαρτύρων ἡ πληθὺς ἅμα

Μη(νὶ) τῷ α(ὐτῷ) λα'· Τῶν ἁγίων Κύρου καὶ Ἰωάννου· ἦχ(ος) β'. Ποίοις εὐ[illegible]

Τὴν δυάδα τιμήσωμεν· τῶν μαρτύρων ἐν ᾄσμασι·
τῆς τριάδος ἀρύσασαν τὴν λαμπρότητα· τοῖς θεμε-
λίοις τῆς πίστεως· τὰ ἀρθέντα πάντα [illegible]· τὴν ὄντως ἐκ-
τὴν ἀληθῆ· τῆς Χ(ριστο)ῦ θεογνωσίας· Κῦρον τὸν πάνσεπτον· καὶ
σὺν τούτῳ τὸν μέγαν· Ἰωάννην· ὡς πρεσβεύοντας ἐκτε-
νῶς· ὑπὲρ ἡμῶν πρὸς τὸν κ(ύριο)ν

Διὰ Κύρου λαμπρότητος· καὶ ἀσκήσεως ἔλαμψας· καὶ
ἀθλήσει καθάπερ οὐ καὶ τε κοσμήσας· τὴν σὴν ψυχὴν μακαριστὲ ἔν-
δοξε· στρατιώτης δὲ ὁ ἀλειπτής· τῆς εὐσεβείας ὁμόσοφε· Ἰωάννη
εὕρηκας· τὴν μονωπὸν [illegible] ἀδελφόν· τὸν ὁρᾷ
ὑπὲρ τῶν μακαριζόντων· τὴν μνήμην ὑμῶν μακάριοι·

Ἰατροὶ ἀμισθὶ ἐδείχθητε· ἀσθενούντων μακάριοι· καὶ φω-
στῆρες ἄδυτοι τῆς πίστεως· ὁμολογίας συνήγοροι· καὶ θεό-
φρονος μέτοχοι· τοὺς στεφάνους ἀληθῶς· παρὰ Χ(ριστο)ῦ
δεξάμενοι· Κῦρε ἔνδοξε· καὶ σοφὲ Ἰωάννη· ἀλλ' ἀπαύστως
πρεσβεύετε τὸν ὁρᾶν· ὑπὲρ τῶν πίστει τιμώντων ὑμᾶς

Δεῦτε· τῶν πιστῶν ὁ σύλλογος σήμερον· ὕμνοις στέ-
ψωμεν· Κῦρον σὺν τῷ Ἰωάννῃ· τοὺς ἀριστεῖς τῆς
χάριτος· καὶ δωτῆρας τῶν αἰτούντων ἀφθονωτάτους·
ποικιλοτρόπως γάρ· πάσης μανίας ἐδείχθησαν· ἰατροὶ
παράδοξοι· ὅθεν καὶ πρεσβεύουσιν· ὑπὲρ τῶν

© Biblioteca Nacional de España

ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν· Ὁ κανὼν φέρων ἀκροστιχίδα τήνδε· Καλῶν δοτῆρες
τῶν κακῶν ῥύσασθέ με· ἦχ(ος) β'· ᾠδὴ α'· Δεῦτε λαοί· ᾄσωμεν·

Κράτος ἐχθροῦ τῇ κραταιᾷ ἀθλήσει καταβαλόντες· τοῦ παρακλήτου
χάριτι· θεομακάριστοι· ἐκραταιώσατε πάντας· κατὰ
τῶν τυραννούντων· τῷ ἀνδρούμεθα·

Ἀθλητικῶς· τὸν δυσμενῆ καταβαλόντες· χάριν σοφοὶ ἐδέξασθε·
παθῶν ἀνίατα· θεραπεύειν ἀξιόχρεως· τὰ πάθη τῆς καρδίας·

Λόγιοι ἡμῶν· τοὺς βαπτισθέντας μακαριστοί ... ἐν ... στρατευ-
θέντας· παθῶν ἀλόγων ῥύσασθε· ταῖς προσευχαῖς ὑμῶν·
Κῦρε καὶ Ἰωάννη· τοῦ λόγου τοῦ ἀνάρχου· θεῖοι θεράποντες·

Ὡς τῶν ἡμῶν ἀπείρως ἀγαθότητος· οἰκειούμενοι τῷ ὄντι
τε· θεοχαρίτωτε· ἀμαυρώσεως πάσης· καὶ βελοκρατῶν
κινδύνων· πάντας λυτρώσασθε·

ᾠδὴ γ'· Στερέωσον ἡμᾶς· ἐν σοὶ κ(ύρι)ε· ὁ ξύ(λῳ)·

Νομίμως τοῦ Χ(ριστο)ῦ· συστρατευσάμενοι· ἀνόμους ἰσχυρὰ
ὡς ἀθλοφόροι· ἀλλὰ τοῖς μὲν ὑμνοῦσι μακαριστοί· αἰωνίου
αἰσχύνης ἐλυτρώσασθε·

Δωτῆρες ἀγαθῶν· σωτῆρες πάντοτε· τῶν πιστῶν· πρὸς
ὑμᾶς καταφευγόντων· τὴν ἐπιχειμένου διασώσατε· καὶ
τοῦ σώματος πάθη θεραπεύσατε·

Ὁδηγίας πρὸς ζωήν· φέρουσας ἅγιοι ὁδὰ ἀθυμοῦσι τῷ
κατὰ ψυχήν· τῶν ἐχθρῶν ἀποπλανήσεως· προσευχαῖς
ὑμῶν θείαις ἐκλυτρώσασθε·

Τὰς νόσους τῶν ἱερῶν τόνων· τὸν ἀφαιρούμενον· τεκοῦσα·
πάναγνε ἡ μόνη ἁγνὴ παρθένε· τῆς ψυχῆς μου τὰς νυκτερινὰς
σαρκὸς τὰ κινήματα θεράπευσον· κε'· Ἀγίου Θεοφίλου
Τὰς χαρμονὰς βίβλοις ἔδωκας· σὺ παθούσης· προσμαρτυ-
ρίου ἀθλῆσαι· θεῖον ἥδος· περιφανῶς ἐν προθυμίᾳ εὐχαρι-
στεῖ· Κῦρε Ἰωάννη τε· οἰκουμένης φωστῆρες· ὁ ...

μεν· σκότος τῆς ἁμαρτίας· καὶ νόσημα τῶν ψυχῶν ὑπὲρ
ἡμῶν· τὸν βασιλέα πάντων· θ(εὸ)ν ἱκετεύοντες.

ᾨδὴ ζ΄. Ὁ [illegible] ... ἐκένωσε· εἰς ὅπλα σαρκός· εἰς ἀκήρατον ἐξέζεσε:–

Ἡλίου μὲν τοῦ λαμπροτάτου ἀναβλύζομενοι ἀθλοφόροι· τοῦ σκότους τὸν ἄρχοντα ... ὀλέσαντες ἐξ οὗ τῆς πλάνης· ἡμεῖς δι' ὅσοις ... ἐκλυτρώσασθε· φυγάδας ὄντας τῶν παθῶν τῶν [illegible]:–

Ῥομφαία· ἀσεβείᾳ συγκοπτόμενοι· ἀθλοφόροι· σῶμα τὸ τεμνόμενοι χάριτι· τῆς τοῦ Χριστοῦ δυναστείας ... τῶν μελλόντων ἐκλυτρώσασθαι· τῶν ἐκάστοτε ... πάντας πρὸς εὐχὰς ὑμῶν:–

Σώματος ἐφθαρμένου ... ἀπολούσασθαι· σοῦ ἐλέει ... ὑμῶν· νοσήματα ... καὶ πάθη λύουσα· ποικίλων ψυχῶν· τοὺς ἐν ... προσιόντας ὑμῖν· τῶν καλῶν αἴτια πολυμερῆ:–

ᾨδὴ η΄. Ὁ τοῦ φωτὸς ἐχαρίσω ...

Τοῖς παρθένοις τῶν μελλόντων· καταπατοῦντες ... ἔχθραν· θεοειδεῖς· μάρτυρες Χ(ριστο)ῦ· τὴν ἐπαρχίαν ... τῆς κακίας· ἀξίως ἐτιμήσασθε:–

Ὡραῖαι ... ἱερῶν ἱκετεύοντες ... πολλῶν ... καὶ τῶν ἁμαρτιῶν ... τὸ ... ὑμέτερον:–

Ἡ ὅσοι ... ἁμαρτημάτων χαλεπῶν ... σαρκός· χειμαζόμενοι ... ὑμῖν ...

Κύριε ... τῆς ... θεὸν ... ἱκετεύσατε· ... καὶ τῆς σαρκός· ... ἐκ τῶν ... μένον· ...

ᾨδὴ θ΄. Ἐν ἀβύσσῳ πλαισμάτων ἠκυκλώμενος:–

Λεβητοειδεῖς ἐκκλησίας ... βλίβει· ... ἀγαλλόμενον· ... τῷ ἀθλήματι ... ἐν ... ἀνυψῶσαι:–

Καὶ ψυχῶν καὶ σωμάτων ...

© Biblioteca Nacional de España

στες· θείοις χρηματίζοντες μάρτυρες ἔνδοξοι· τὰς τῆς
ψυχῆς καὶ σώματος· ἀσθενείας ἡμῶν θεραπεύσατε ~
Ψ[illegible]λημμένα τῷ οἴκῳ προσέδραμον· μάρτυρες ἀξίων τῶν ἀθλ
ὡς καὶ δέομαι· τρικυμιῶν με ῥύσασθε· ἀσθενείας καὶ θλί
[illegible] ὑπεράνω τέρα δυνάμεων· πάσχομεν ⁘ θ(εοτοκίον) [illegible]
Η κακίας τοῦ πλάνου ἀνώτερον· ταῖς σαῖς πρεσβείαις ποίη
σον· ἀχαρίστως ἀξίως δοξάζοντα ~ ᾠδὴ ζ΄· Εἰκόνος χρυσῆς:
παρωσάμενοι νοΐ· τέλειοι μάρτυρες·
Ρέουσαν τὴν φθορὰν· ἀπεδύσασθε· καὶ καθελόντες τὸν τύ
προστοῖς ὅπλοις [illegible] δυναμοῦντες ἐδοξάσατε·
ραννον· χάριν ἰαμάτων ἐξ ὕψους· εὐλ(ογητὸς) εἶ ὁ θ(εὸ)ς· ὁ τῶν
προστασίᾳ ἀθληταί ⁘
Υ μνοῦντι τῇ θερμῇ [illegible] καταφλέγομαι ἁμαρτήμασιν· ἐκ
ὀχλοῖς πυρούμενος· νῦν [illegible] μελῳδεῖν
ἐνδοτάτης καρδίας μου· δέομαι ταχεῖαν μοι δότε· ὁ τῶν π(ατέ)ρων ἡμῶν ~
τοῖς τιμήσασιν· ἀ[illegible] εἶ ὁ θ(εὸ)ς· τὴν ψυχὴν δὲ ὧν σκο
Σαρκὸς [illegible] ἀρρωστίαις ὁμιλῶν· καὶ ἁμαρτίαις καὶ πάθε
[illegible] πλημμελήμασιν· Ἰωάννη πανεύφημε· σπεύσατε
σι· κῦρε ἀθλητὰ τῶν [illegible]
[illegible] τοῦ ἐξελέσθαι με ~
Α[illegible] δεινῶν· καὶ δαιμόνων πονηρῶν· καὶ πάσης ἄλλης· κα
κοπορίας· καὶ συμπτώσεως· καὶ ἀλογίστου συμ[illegible]
καὶ συντηρήσοντα ψάλλοντα· εὐλ(ογητὸς) εἶ ὁ θ(εὸ)ς·
ῥύσασθαί με [illegible]· τῶν ἑβραί(ων) ~
ᾠδὴ η΄· Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός· [illegible]
Σ[illegible] πρεσβείας ὑμῶν· πάμμακαρ [illegible]
[illegible] ἀφ' ἡμῶν πᾶσαν νόσον· καὶ μαλακίαν ψυχῆς· καὶ σώ
[illegible] ὅπως σε τιμῶμεν· εἰς πάντας τοὺς αἰῶ(νας)
νας· καὶ σώματος [illegible]· τὰς ἀσθενεί(ας)
Θαυματουργοὶ καὶ ἰατροὶ· ἰάτρασθε ἡμῶν τὰς ἀσθενεί(ας)· εἰς τριάδος
ας· Κῦρε καὶ Ἰωάννη· καὶ τὰς ὁρμὰς τοῦ νόσου· [illegible] ἡμῶν
ἐν θείοις [illegible]· ὅπως καὶ τὸ χρέος· [illegible] τοῖς χαρα
μονάδα φύσει [illegible]· καὶ τριάδα προσκυνῶ· [illegible]
Μ[illegible]· περιλόγε καὶ π(ατ)ρ[illegible]· τῶν ἀθλητῶν ἡ χαρὰ· [illegible]

κραταιώματα· τῶν ἀλεκτ... φωναῖς σου δεόμενοι
Ἐνούμενοι σώματι σαρκός· οἱ ὑπὲρ θεὸς εἰκόσι· ... ὁρᾶται· ὁ μὰ
... στόμασι· ἐλεηθῆναι ἡμᾶς· κἀκεῖνα· συμβαίνοντας
κατέχοντας· τὰς ψυχὰς ἀμφιζούσας· παρ᾽ ὑμῶν σοφίας·

ᾨδὴ ϛ΄ Τὸν ἐκ θ(εο)ῦ θ(εὸ)ν λόγον· τὸν ἀρρήτω σοφί(ᾳ)·

Ἱερωτάταις χορείαις· ἱερῶν ἀθλοφόρων· συνόντες καὶ τῆς
θείας καλλονῆς· ὡραϊζόμενοι μάλιστα· τὸν ὡραῖον ἐν κάλλει·
αἰτεῖσθαι ἡμῖν ἀπαύστως· ὡραιῶσαι καρδίας· ἡμῶν ἐν θεῷ

Ὡς ἀειθαλῆ τὰ κρίνα· νοητοῦ παραδείσου· Χαρίτι
ὑπάρχοντες κατηγλάϊσται· πᾶσαν τὴν ... σφραγῖδα·
ἱεραῖς ὠδαῖς· ... τοῦ πάθους· ἀπελαύ-
ετε ... καὶ χαρισμάτων δωρούμενοι·

Ἐνδόξως ἐμαρτυρήσατε θεῖοι· τῶν παθῶν ... πύρωσιν· σβέ-
σαντες τοῖς αἵμασι τῶν ὑμετέρων· πλήσαντες ...
κόσμον· καὶ αὐτοὶ ... δόξης ... δωρεὰν ... ὡς
... τοιοῦτοι· ... ἀπολύσθητε

Ἡλιακῶν λαμπηδόνων· ὁ μάρτυρ ... πλέον· ...
... τὰς αἴγλας· σκότος ... τοῦ ... ἐκ
... φωτίσαντες ... τῷ ... κύριε καὶ
... θαυματουργοὶ ... ἀθλοφόροι·

Φωτοειδὴς ὡς νεφέλη· τοῦ ... λαμπάσιν·
... ἡλίου ... τοῦ ... ἀνέφηνας· ... τοῦ σοφοῦ
σοι· πολλοῖς ἐσκοτισμένους ... φωταγωγὸν
... γεραίρουσαν· Φωταγωγεῖ. ᾨδὴ ζ΄ Τῶν ἐκ Βαβ(υλῶνος)

Ἡ ... φαιδρὰ ἐφάνη καὶ φωσφόρος· Κύρου καὶ Ἰωάννου
τῶν ἀθλοφόρων· δεῦτε φιλομάρτυρες ἀρετὰς αὐτῶν ... ἀρετ-
... χ(ριστο)ῦ προσδοξάζειν· ... εὐλαβῶς
θεῖον ... μαρτύρων·

Μηνὶ τῷ αὐτῷ κθ΄· τῶν ἁγίων καὶ πανευφήμων ἀπ(οστόλων) Πέτρου
καὶ Παύλου· Στιχηρὰ ... β΄·

© Biblioteca Nacional de España

ἦχ β

ἦχ β Ποίοις εὐφημιῶν στέμμασιν ἀναδήσωμεν πέτρον καὶ
παῦλον· τοὺς διῃρημένους τοῖς σώμασι· καὶ ἡνωμέ-
νους τῇ χάριτι· τοὺς θεοκήρυκας πρωτοστάτας· τὸν μὲν·
ὡς τῶν ἀποστόλων προεξάρχοντα· τὸν δὲ· ὡς ὑπὲρ
τοὺς ἄλλους κοπιάσαντα· τούτους ἀξίως
ἀθανάτου δόξης διαδήμασι στεφανοῖ· χς ὁ θς ἡμῶν· ὁ
ἔχων τὸ μέγα ἔλεος.

ἦχ β Ποίοις ὑμνῳδιῶν ᾄσμασιν εὐφημήσωμεν
πέτρον καὶ παῦλον· τὰ πτερὰ τῆς θεογνωσίας τὰ διαπτάντα
τὰ πέρατα· καὶ πρὸς οὐρανὸν ἀνυψωθέντα·
τὰς χεῖρας τοῦ εὐαγγελίου τῆς χάριτος· τοὺς
πόδας τῆς ἀληθείας τοῦ κηρύγματος· τοὺς ποταμοὺς
τῆς σοφίας· τοῦ σταυροῦ τὰ κέρατα· δι' ὧν δαιμόνων ὀφρὺν
χς καθεῖλεν· ὁ ἔχων τὸ μέγα ἔλεος.

ἦχ β Ποίοις πνευματικοῖς ᾄσμασιν ἐπαινέσωμεν πέτρον καὶ παῦ-
λον· τὰ ἄσιγα στόματα τὰ σφάττοντα· καὶ μάχαιραν
τῆς φρικτῆς τοῦ πνεύματος μαχαίρας· τὰ ῥώ-
μης περιφανῆ ἐγκαλλωπίσματα· τὰ τῆς οἰκουμένης
ἐντρυφήματα· τὰς τῆς καινῆς διαθήκης θεο-
γράφους πλάκας νοουμένας· ἃς ἐν σιὼν χς ἐξεφώνησεν·
ὁ ἔχων τὸ μέγα ἔλεος.

ἦχ δ Τριπλῇ τοῦ τρίτου τῆς ἐρωτήσεως τῷ πέτρε φιλεῖς με· τὸ τρί-
τον ἄρνησιν ὁ χς διορθώσατο· διὸ καὶ πρὸς
τὸν κρυφιογνώστην ὁ σίμων· κύριε τὰ πάντα
γινώσκεις· σὺ οἶδας
ὅτι φιλῶ σε· ὅθεν πρὸς αὐτὸν ὁ σωτήρ· ποίμαι-
νε τὰ πρόβατά μου· ποίμαινε τὴν ἐκλογάδα μου·
ποίμαινε τὰ ἀρνία μου· ἃ ἐν τῷ ἰδίῳ αἵματι

περιβωσι ὡς ἀφρηνείως σωτηρίαν· αὐτὸν ἱκέτευε θεομακάριστε ἀπόστολε· δωρηθῆναι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος. ✠ ✠ Ἕτερα στιχηρὰ ἦχος α'. ✠

Τὰ λείψανά σου λύθρα καὶ τὰς θλίψεις σου· τοὺς διωγμοὺς ἔνδοξε ἀπόστολε Παῦλε· τοὺς πόνους τοὺς μόχθους τὰς ἀγρυπνίας· τὰς θλίψεις ἐν λιμῷ καὶ δίψει καὶ κόπους πάθη τοὺς ἐν τύχαις καὶ γυμνότητι· τὴν σαργάνην· τοὺς ῥαβδισμοὺς τοὺς λιθασμοὺς τὴν περίοδον· τὸ νυχθήμερον τῶν ναυαγίων· θέατρον γενόμενον· καὶ ἀγγέλοις καὶ ἀνθρώποις· πάντα ὑπέμεινας· ἐν τῷ ἐνδυναμοῦντί σε Χριστῷ· ἵνα κόσμον κερδήσῃς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ κυρίῳ σου· διὸ δεόμεθα οἱ τελοῦντες τὴν μνήμην σου πιστῶς· ἀλλὰ λιτάζει τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν ✠ ✠

Τὰ λείψανά σου λύθρα· τίς ἐξηγήσεται· τοὺς ἀγῶνας καὶ τοὺς κόπους σου· οὓς ἐκοπίασας ἐν τῷ εὐαγγελίῳ τοῦ Χριστοῦ· ἵνα πάντας κερδήσῃς· καὶ Χριστῷ προσαγάγῃς τὴν ἐκκλησίαν· ἀλλὰ ταύτην αἰτοῦ φυλάττειν· τὴν καλήν σου ὁμολογίαν· μέχρι τελευταίας ἀναπνοῆς· Παῦλε ἀπόστολε· καὶ διδάσκαλε τῶν ἐκκλησιῶν ✠ Ἕτερον ἦχος πλ. δ' ✠

Ἡ πανσεβάσμιος τῶν ἀποστόλων ἐπιδημήσασα ἑορτὴ τῆς ἐκκλησίας Χριστοῦ· προξενοῦσα πᾶσι σωτηρίαν ἡμῖν· μυστικῶς οὖν κροτήσαντες· τούτοις προσείπωμεν· Χαίρετε φωστῆρες τῶν ἐν σκότει· τοῦ νοητοῦ ἡλίου· ἀκτῖνες ἀπαστράπτουσαι· Χαίρετε Πέτρε καὶ Παῦλε· δογμάτων τῶν θείων· θεμε

© Biblioteca Nacional de España

λίοις ἀρρήκτοις· φίλοι τοῦ Χριστοῦ· σκεύη τίμια· παράστα-
λεσον· ἡμῶν γὰρ ἀρωγοί· καὶ [illegible]τες· δωρεῶν
αἴγλων· τοῖς τὴν ὑμῶν ἑορτήν· ἀφημνοῦντας ἀσμέ-
νως + Ἐξ ἠχ. Οἱ τῶν ἀποστόλων πρωτόθρονοι· καὶ τῆς οἰκου-
Ὀρκ(?) ἦχ(ος) πλ. δ' + ᾨδὴ α' + Ἄσωμέν σοι κ(ύρι)ε ὁ θ(εὸ)ς ἡμῶν· ὅτι ἀγ[illegible]ες λαὸν

Ἀποστόλων ... ὅτι πάρεδρους ἔδειξας ἡμῖν· Πέτρον τῆς ἐκ-
κλησίας σου· Παῦλον καὶ πάντας πρωτοθήνια· Πέτρον καὶ Παῦλον
Στῦλοι προεδείχθησαν τῆς σοφίας· καὶ ✠ σήμερον
θεολόγοι ἀναλύονται· Πέτρος καὶ Παῦλος μετ' αὐτοῖς· ὅμοιος
ᾠκοδομημένος ἐν Χ(ριστ)ῷ τῆς ἐκκλησίας αὐτοῦ·
Πέτρα ἡ ἀκρότομος τῶν δογμάτων· Πέτρος ἡ πάσης ἀσφαλοῦς κρη-
πῖδος· Χ(ριστο)ῦ τρεῖς ὁμολογήσεν· τὸ τρίτον τῆς ἀρνήσεως· ἐν
Πέτρος ὁ θερμὸς ἀπόστολος ὑπὲρ πάντων ✠ τε εὐθενίσαμενος·
τας· Παῦλος ὁ τρισσῶν ὁμοίως· ὑπερμάσθεις τῶν πι(στῶ)ν· τὰς
ἐκκλησίας τε ἀνηγειρεν· Χ(ριστ)ὲ τῆς ἐκκλησίας σου·
Τριὰς ἱεροῖς ἡ ἐσώσον ἡμᾶς· ἀμαρ[illegible] Πέτρε καὶ Παῦλε· καὶ πνα
τὸ ἅλον· τρισσῶν ὁμοούσιος· ἔλεος ὄντων κοσμον ὅσου·
Χαίρειν τὸν ἀναρχον ἀπειρανδρος· ἐν κυμάτων ἡσύχασα ὑ(ἱὸ)ν· α
φρικτῶς παρ[illegible]· καὶ γάλα ποτίσασα· τὸν τρέφοντ
ἅπαντα ✠ ᾨδ(ὴ) γ' + Ἐν ἠχ ὦ θ[illegible]μου· Ἐστερεώθη καρδί-
α μου· οἱ ἀσθενοῦντες· περιεζώσαντο δύναμιν:
Τῆς ἐκκλησίας οἱ στῦλοι· Πέτρος καὶ Παῦλος ἀφημειασθῶσι·
ὡς ἀσφαλεῖς κρηπίδες· καὶ θεμέλιοι τῆς πίστεως·
ἡ κορυφαῖα Πέτρα· τῶν ἀποστόλων ἡ ἀκρότης Χ(ριστο)ῦ· τοῦ α
Ἡ κορυφαία Πέτρος τιμᾶται ὁ θεόκλητος·
κροτογράφου· Πέτρος τιμᾶται ὁ θεόκλητος·
Τὸ θεόφραστον στόμα· ὁ τῶν Χ(ριστο)ῦ ἐνδόξων λαλοῦντα· τὰ γραφῶς· ὁ
Τῆς ἐκκλησίας ὁ Παῦλος· ὑμνοῦμεν ἡμεῖς ἀπὸ πάντων ἡμῶν·
μακάριος ὁ Παῦλος· ἡ εὐφημεία ὑπὸ πάντων ἡμῶν·
Ταῖς πρεσβείαις ὁ θ(εὸ)ς· Πέτρου καὶ Παύλου δούλων σου ...

εἰρήνευσον τὸν κόσμον σου· ὡς ἀγαθὸς τε καὶ φιλάνθρωπος.
Ἐπαξίως σοι ὡς πάντες· χαῖρε κραυγάζομεν σοι τὸ τοῦ Γα-
βριήλ· τὸ κεχαριτωμένη· χαῖρε ὁ Κ(ύριο)ς μετὰ σοῦ.

Κα(θισμα) ἦχ(ος) πλ(άγιος) δ'· πρ(ὸς) Τὴν σοφίαν τοῦ Λόγου κατ...

Τὸν μόχθον τῆς ἁλιείας καταλιπὼν· ὁ νῦν θεῖος ἐξ οὐρα-
νοῦ· τὴν θείαν ἀποκάλυψιν· τῆς τοῦ Λόγου θεότητος·
καὶ παρρησίᾳ ἐκήρυξας· ἐν πᾶσι τοῖς κατὰ... σου· τοῦ πρώ-
του... ὁμοούσιον· ὅθεν ὡς ἄξιος ἀληθῶς ἀνε-
δείχθης· πέτρα τῆς πίστεως· καὶ κλειδοῦχος τῆς χάρι-
τος· Πέτρε ἀπόστολε· πρέσβευε Χ(ριστ)ῷ τῷ Θ(ε)ῷ.

Οὐρανόθεν τὴν κλῆσιν παρὰ Χ(ριστο)ῦ· κομισάμενος ὤφθης κή-
ρυξ Χ(ριστο)ῦ· πᾶσι τὸν τῆς χάριτος· καταλάμψας διδαχαῖς
σου· τὴν γὰρ τοῦ νόμου ζέσας λατρείαν τοῦ γράμματος
ἐν τοῖς λαοῖς κατήργησας· τὴν γνῶσιν τοῦ Πν(εύματο)ς· ὁ ἀναβὰς
εἰς τρίτον οὐρανὸν ὡς ἄξιος· ἠρέθης μακαριστός· καὶ τὰ ἀπόρ-
ρητα ἐκφράσας· Παῦλε ἀπόστολε· πρέσβευε Χ(ριστ)ῷ τῷ Θ(ε)ῷ.

Ὠδ(ὴ) δ'. Εἰσακήκοα τὴν ἀκοήν σου· καὶ ἐφοβήθην· κατενόησα
τὰ ἔργα σου· καὶ ἐξέστην Κύριε.

Τὸ θάλαττον· ἀλιευόμενος ἐκεῖ τότε ὁ Πέτρος· τῆς ... τοῦ
σωματος... Χ(ριστ)ὸς τῷ ἐθνῶν βοᾷ ... ῥῆσιν.

Τὸ θεῖον λόγιον· περιπολεύσας, ὡς ἀπόστολος ὁ Παῦλος· τῇ γραφῇ
διὰ χειρὸς αὐτοῦ· Χ(ριστ)ὸς τὸν κόσμον προσήγαγεν.

Ἑορτάζουσα· ἡ ... σαλπίζουσα κηρύττει τὸν Πέτρον· καὶ τὸν
σοφὸν ἀναγορεύουσα· τὸν Παῦλον εἰς τὸν κόσμον.

Πέτρε καὶ ὁ ... Παῦλε Χ(ριστο)ῦ· ἀπορρήτως ... φύλα-
ξατε· τὴν οἰκουμένην φρουρήσατε.

Τὴν βασίλειον· ἐκ σοῦ πορφύραν· θεοτόκε ἁγνὴ ... φορ-
έσας ... σωματικῶς ... ἐλίσατο.

Ὠδ(ὴ) ε'. Ὁ ἀνατείλας τὸ φῶς· καὶ φωτίσας τὸν ὄρ(θρον)· καὶ δείξας
τὴν ἡμέραν· δόξα σοι δόξα σοι· Ἰ(ησο)ῦ Υἱὲ τοῦ Θ(εο)ῦ.

Ἡ μετὰ τὸ μαρτύριον σου ποτὲ· τὴν Χριστοῦ ἐκκλησίαν· προέφθασεν
οἱ δύο· λαμπτῆρες καὶ ἐφώτισαν· Πέτρος καὶ Παῦλος οἱ
Διάπυροι τῆρες Χριστοῦ· τὸν τῆς πίστεως σπό[illegible] θεόκριτοι·
ρον· ἀρότρῳ τῷ τοῦ σταυροῦ· τὰ ἔθνη ἐγεώργησαν· Πέ
τρος καὶ Παῦλος οἱ πάνσοφοι·
Πέτρος ὁ πάντα θερμὸς· ἀρνησάμενος τρίτον· τὸ τε
τὸν ὁμολογίᾳ· φιλεῖν σε τὸν φιλάνθρωπον· παντοδύναμον Κύριε·
Ὁ μέγας ῥήτωρ ῥημάτων· ἁγίων ὁ Παῦλος· συνδράμετε τὰ
ἔθνη· τὰ διδάγματα αὐτοῦ δεξάμενα· τὸν φωτισμὸν τὴν βοὴν
Ἐν σοὶ τὸ πρῶτον ἡμῶν· θεοειδὲς [illegible] τὴν κάθαρσιν·
κάλλος· παρθένε δι' ἐσώθη· τοῦ ἐνανθρωπήσαντος· καὶ
τὸν Ἀδὰμ ἀναπλάσαντος· ᾨδὴ ς´· Ὡς Ἰωνᾶν τὸν προ
φήτην· ἐλύτρωσας τοῦ κήτους Χριστὲ ὁ Θεός· κἀμὲ τοῦ βυθοῦ τῶν
Ὁ ἁλιεὺς τῶν ἰχθύων· σαγηνεύσας τὰ ἔθνη πρὸς εἰρήνην Χριστοῦ· καὶ ὁ
Παῦλος καθάπερ ῥήτωρ· τῆς ἐκκλησίας· καὶ νῦν ὁ Πέ
Πέτρος ἀντέβαλεν [illegible]· ὁμόλογος· Δοῦλος Χριστοῦ·
κασπόντης πίστεως· Χριστὸς φέρει τὴν ἐκκλησίαν· καὶ πύλαι
ᾅδου ταύτης οὐ κατισχύσουσιν·
Παῦλος ἀνεβόησεν· ὁ σκευοφόρος μόνος τῶν οὐρανῶν
φωνῶν· Χριστὸς σαγηνεύσας τὰ ἔθνη· τὸ ἔργον μου κραυγάζων·
Δὸς φωστῆρας μεγάλους· ὡς εὐμενὴς [illegible]· ἀμείβεται ἐν Χριστῷ·
περὶ [illegible]· ἐδόξασεν Πέτρον καὶ Παῦλον· τῆς πί
στεως [illegible]· ῥώμῃ [illegible] πᾶσαν τὴν γῆν·
Ὦ μακαρία κοιλία· ὅθεν ταύτην τὴν δόξαν ἀνέλαβον
σας· Θεὸς ἐκ σοῦ παρθένε· εἰς φῶς [illegible] δόξαν· εἰς
ἀπολύτρωσιν· Κον(τάκιον)· ἦχ(ος) β´·
Τοὺς ἀσφαλεῖς· καὶ θεοφθόγγους κήρυκας· τὴν κορυφὴν
τῶν μαθητῶν σου Κύριε· προσελάβου εἰς ἀπόλαυσιν· τῶν
ἀγαθῶν σου καὶ ἀνάπαυσιν· τοὺς πόνους γὰρ ἐκείνων καὶ

Πατέρων· ἀνάλαβε καὶ σῶσον· μόνε φιλάνθρωπε·

τὸν θάνατον· ἐδέξω ὑπὲρ πάσης ὁλοκαρπώσεων· ὁ μόνος γινώσκων τὰς καρδίας. Ὁ οἶκος.

Τράνωσόν μου· τὴν γλῶσσαν πάνσοφέ μου· πλάτυνόν μου τὸ στόμα· καὶ πληρώσας αὐτό· καταποίκιζον τὴν καρδίαν μου· ἵνα οἷς λέγω ἀκολουθήσω· καὶ ἃ διδάσκω ποιήσω πρῶτος· ὁ γὰρ ποιῶν καὶ διδάσκων φησίν· οὗτος μέγας κληθήσεται· ἐὰν γὰρ λέγω μόνον πράττω δὲ οὔ· ὡς χαλκὸς ἠχῶν λογισθήσομαι· διὸ λαλεῖν σοι τὰ δέοντα· καὶ ποιεῖν τὰ συμφέροντα δώρησαι· ὁ μόνος γινώσκων τὰς καρ(δίας).

ᾨδὴ ζ'. Ὁ ἐν τῷ ὄρει Μωϋσῇ συλλαλήσας· καὶ τύπον τῆς παρθένου τὴν βάτον δείξας· ἐν λόβῳ πυρὸς εἰκέ· ὁ θ(εὸ)ς τῶν πατέρων ἡμῶν.

Καθὼς προεῖπεν· ὁ Χ(ριστὸ)ς ἡ σοφία· ποιοῦντες τὸ ποστημ(α) κατὰ τοῦ θανάτου· οἱ φανούμεναι· ὅμοιοι θεοειδῶς ἐδοξάσθητε.

Πέτρος καὶ Παῦλος· αἱ ἀκρότομοι καὶ πέτραι· αἱ ὄντως ἀρραγεῖς τῶν δογμάτων· ἐξουσίας δεσμεῖν καὶ λύειν ἔλαβον· τὴν ἐξουσίαν ἐν λόγῳ θ(εο)ῦ.

Πέτρε φιλεῖς με· τοῦ Χ(ριστο)ῦ φθεγγομένου ἐκ τρίτου· ὁμολογεῖ φιλεῖν ὁ Πέτρος· τῇ ἐρωτήσει· ἐκφεύγων τὸ τρίτον τῆς ἀρνήσεως.

Παῦλος ὁ Σαῦλος· τῆς Χ(ριστο)ῦ ἐκκλησίας· τὸ στόμα· τὸν διδάσκ(αλον) θ(εο)ῦ σοφίαν· ὁ πρὶν διώκτης· ᾄσμασιν καὶ ᾠδαῖς μακα(ρίζομεν).

Βάτον ἑώρα· τῆς ἀφθόρου τὴν μήτραν· ~ ρε βε· ἀφλέκτως ἐν πυρὶ φλογὸς καιομένην· Μωσῆς ὁ μέγας κ(αὶ) τῆς ἀφράστου τεκούσης σε.

ᾨδὴ η'. Τὸν ἐκ τοῦ π(ατ)ρ(ὸ)ς πρὸ τῶν αἰώνων· κ(αὶ) ἐπ' ἐσχάτων ἐκ μ(ητ)ρ(ὸ)ς· ἀφράστως γεννηθ(έντα)· Χ(ριστὸ)ν ... εἰς αἰ(ῶνας).

Πέτρος ἡ κρηπὶς τῆς θ(εο)ῦ ἐκκλησίας· Παῦλος ὁ μέγας ὀφθαλμός· εὐφρονοῦντων φωτισθέντων· πάντας τοὺς φιλεόρτους ἡμᾶς· συνεκάλεσαν τὴν αὐτῶν μνήμην.

Παῦλος ὁ ἀρχὸς καὶ μέγας ῥήτωρ· ὁ ἐκ ... τοῦ ζηλωτῶν· καλλίας ὑπερπαντας· ἀπηκεῖ καὶ χορηγεῖ πλουσίως· ἐνταῦθα τῆς ... ἐκκλησίας.

© Biblioteca Nacional de España

Πέτρος ἐν σταυρῷ κρεμᾶται χαίρων· ἀλλ' ἀντικέφαλα ποδῶν· ὁ-
ρῶν σε τὸν δεσπότην· δοῦλος γὰρ οὐκ ἴσος ὡς φησίν· σταυρωθῆναι σο[illegible]
καὶ τῷ πλάστῃ ὀργώμενος ·

Παῦλος ἐκτμηθεὶς τὴν κάραν ξίφει· ὑπερλαλεῖ τοῖς μαθη-
τῶν· καὶ κράζει καθ' ἡμέραν· τίς ἀσθενεῖ, καὶ οὐκ ἀσθενῶ·
τίς σκανδαλίζεται καὶ οὐ πυροῦμαι ·

Εὐτόνοις ὕμνον ἐν τῇ γεννήσει· θεογεννῆτορ τοῦ Ἀδάμ· ἣν ἐ-
δόξασας κλεισθεῖσαν· σὺ τὴν γενάρχην ὡς ἀρχαῖον· ἐκαινουρ-
γήσας τῇ σῇ γεννήσει · ᾠδὴ θ´. Μεγαλυνομένη πό-
λις τὴν φιλανθρωπίαν σου· Κύριε· ὅτι σε μεγαλύνομεν· τῆς θεοτ[illegible]

Τοῖς ὑψηλὴν ποτὲ καὶ ταμιεύσασι κειμένοις· πε-
τρος ὑπερχόμενος· ἀναρθείς [illegible] καὶ σὺ καὶ αὐτοῦ
[illegible] τῶν ἀθανάτων τὰ παθήματα ἐν [illegible] ·

Ἐκ τοῦ Χριστοῦ τοῖς οὐ Παῦλε· τὰς δυσβάρια πάλαι· καὶ τὰ
σημεία κινεῖσθαι· τὴν χάριν λαμβάνοντα· τοῖς ἀρρώστοις
ἐν Χριστῷ· ὅπως ἐπιτίθεμεν τὴν ῥῶσιν [illegible] ·

Πέτρος ὁ θεολόγος· τῶν μαθητῶν ἀκρότης· Παῦλος οὐ-
πω τιμίως· τῆς πίστεως πρόκριτος· ὁ μὲν σταυρούμενος
σὺ γάρ· ὁ δὲ μαχαίρα· τελειούμενος ἀμύνεται ·

Ὅταν δ' ἀξιωθῆτε· τῆς Χριστοῦ βασιλείας· ἀπόστολοι ἔνδοξοι·
τῆς χάριτος ῥήτορες· ἐπὶ δώδεκα θρόνοις· κρίναι τὸν
κόσμον· φείσασθε τῶν τυχόντων ἡμῶν ·

Χαῖρε πέτρα καὶ βάσις· τῶν ἀγαθῶν ἡ φύσις· ὡς νομοθετῶν
ῥῶμα· καὶ Χριστοῦ πρόκριτος· χαῖρε ἣς ἤνεγκε [illegible]
καὶ ῥωσθεῖσα φύσις ἀνακαινίζεται · Τῶν μαθητῶν

Τοῖς κορυφαίοις πάντας τοῖς ἀποστόλοις· ἐν θεοπρεπεῦ-
σι τοῖς ᾄσμασι ὑμνοῦμεν· χαίροις Πέτρε πέτρα καὶ θε-
μέλιος· τῆς ἐκκλησίας ἀσείστου· καὶ Παῦλε στόμα
τοῦ λόγου· φωτοφόρον τοῖς ἀνθρώποις · C [illegible]

πλ. δ' Ἔδωκας σημείωσιν·

Ἔδωκας καυχήματα· τῇ ἐκκλησίᾳ σου κ(ύρι)ε· τοὺς θείους ἀποστόλους σου· ἐν οἷς περιλάμπουσι νῦν τοῖς φωστῆρες· πέτρος τε καὶ παῦλος· ὡς ἰνάστροις λογικοῖς· τὴν οἰκουμένην καταυγάζοντες· δι' ὧν ἐφωταγώγησας· τὴν δυτικὴν ἀμαυρότητα· ἰ(ησο)ῦ παντοδύναμε·

Ἔδωκας καυχήματα· ὑπὲρ τροφῆς ἁμαρτάνουσι· τοὺς δύο τοὺς ἀποστόλους σου· τὸν πρὶν ἀρνησάμενον· ἐν καιρῷ τοῦ πάθους· καὶ μετεγνωκότα· καὶ τῷ κηρύγματι τῷ σῷ· ἀντιταξάμενον· ὑποτάξαντα· καὶ ἄμφω τοῦ στίγματος· πρὸς τὸ αὐτῶν τατῶν φίλων σου· ἰ(ησο)ῦ παντοδύναμε· ὁ σ(ωτ)ὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν·

Οἱ τῆς ἄνω· Ἱερουσαλὴμ πολῖται· ἡ στρατιὰ τῆς πίστεως· ὁ ὀρθὸς τῆς ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ· ἡ τῆς τριάδος δόξα· τοῦ κόσμου οἱ στηλιτευταί· καταλιπόντες σήμερον· τὰ ἐπίγεια· ἐπορεύθησαν ἐν ἀθλήσει πρὸς θεόν· καὶ πρεσβεύουσιν αὐτῷ· ἐν παρρησίᾳ τοῦ σωθῆναι· τὰς ψυχὰς ἡμῶν·

Μη(νὶ) τῷ αὐ(τῷ) λ'· τῶν ἁγίων καὶ πανευφήμων ιβ' ἀποστό(λων)·
Στιχ(ηρὰ) ἦχ(ος) δ'· πλ. ὡς γενναῖον ἐν μάρ(τυσιν)·

Ὡς αὐτόπται καὶ μάρτυρες· τῆς τοῦ λόγου σαρκώσεως· μαθηταὶ παρ' ὅλων μακαρίζεσθε· ὡς ἀστραπαὶ γὰρ λαμπόμενοι· τῷ κόσμῳ ἐφάνητε· καὶ ὡς ὄρη νοητά· γλυκασμὸν ἐσταλάξατε· ὡς ἀένναοι· ποταμοὶ παραδείσου· μερισθέντες· τῶν ἐθνῶν τὰς ἐκκλησίας· θείοις ποτίζετε νάμασιν·

Ὡς πολίδες ἀστράπτουσαι· ταῖς ἀκτῖσι τοῦ πν(εύματο)ς·

ὡς τὸν κόσμον ἅπαντα διδάξαι ἐμφθῆτε· τὴν τῶν ἐθνῶν ἀμαθί-
τῶν μεγάλων· ἀφθόνως παρὰ Χ(ριστο)ῦ· λειτουργοὶ τῶν
οἰκτιρμῶν· μυστηρίων γινόμενοι· καὶ θεογράφοι· θείας χά-
ριτος πλάκες· γεγραμμέναι· θεοδίδακτον τὸν νόμον·
ἱερομύσται πανόλβιοι:

Ἁλιέων ὁ κάλαμος· φιλοσόφων τὸ φρύαγμα· καὶ ῥητό-
ρων γράμματα διεχάραξε· θεοσοφίας δόγματα· χαρα-
κτήρων καὶ δόγματα· καὶ μυρίων ἀγαθῶν· πηγὴν ὡς ἐκ-
τιθέμενος· ἀγγέλων· καὶ τρυφῆς ἀϊδίου· μετόχους ἡμᾶς·
τῶν ἀγγέλων ἀπολαύσεις· καὶ διαμένοις ἀνάκλειαν:

Ἕτερ(ος)· Οἱ τῶν ἀποστόλων πρωτόθρονοι:

ἦχ(ος) πλ. δ´· ᾨδ(ὴ) α´· Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον πέλαγος:

Χορείαν τῶν ἀποστόλων μελῳδεῖν ἡμᾶς· προθυμουμένους Χ(ριστ)έ·
ταῖς ἱκεσίαις τούτων ὡς θ(εό)ς· τὴν ἀκτῖνα τοῦ πν(εύματο)ς· τοῦ
παναγίου δώρησαι· καὶ τὴν λαμπάδα τῆς σοφίας σου:

Ῥωσθέντες ὀρθῶς ἐν τῇ ὑψηλῇ καὶ χάριτι· Χ(ριστ)έ τὴν δύναμιν· τῶν
ἐναντίων ἐθραύσατε ἄθροον· οἱ θεῖοι σου ἀπόστολοι· θεο-
ειδεῖς γινόμενοι· ταῖς ἀνενδότοις προσεγγίσεσι:

Σοφίαν μαθητευθέντες ἔνδοξοι· Χ(ριστο)ῦ ἀπόστολοι· τὴν οἰκουμ(ένην)
πᾶσαν προφανῶς· τῶν σοφῶν ἐμωράνατε· πολυλο-
γίαν ὀξεῖαν· τῇ συντομίᾳ τοῦ κηρύγματος:

Τριάδος τῆς ὑπερθέου ἀναγγέλλετε· τὸν ἕνα τριάδος καὶ· ἐκ σοῦ
σαρκὶ φανέντα καθ' ἡμᾶς· ἀδιαιρέτως γεννήτορος· καὶ
συνεργείᾳ τοῦ πν(εύματο)ς· τοῦ παναγίου ἱεροῦ τοῦ παρ' ἐμε:

ᾨδ(ὴ) γ´· Εὐφραίνεται ἐπὶ σοὶ· ἡ ἐκκλ(ησία):

Οἰκίαν καὶ σῶμα· θεηγοροῦντες ὡς δόγματα· τῷ λόγῳ
ὡς προσφθεγγόμενοι· κήρυκες Χ(ριστο)ῦ παρεδώκατε·
τοὺς δεξαμένους ὑμᾶς· τοὺς μαθητὰς σου λογικοὺς δούλους τα-
δόξαν τὴν ὑψηλὴν ἅπασαν· ἐκληρουμένους τοῖς πέρασι: